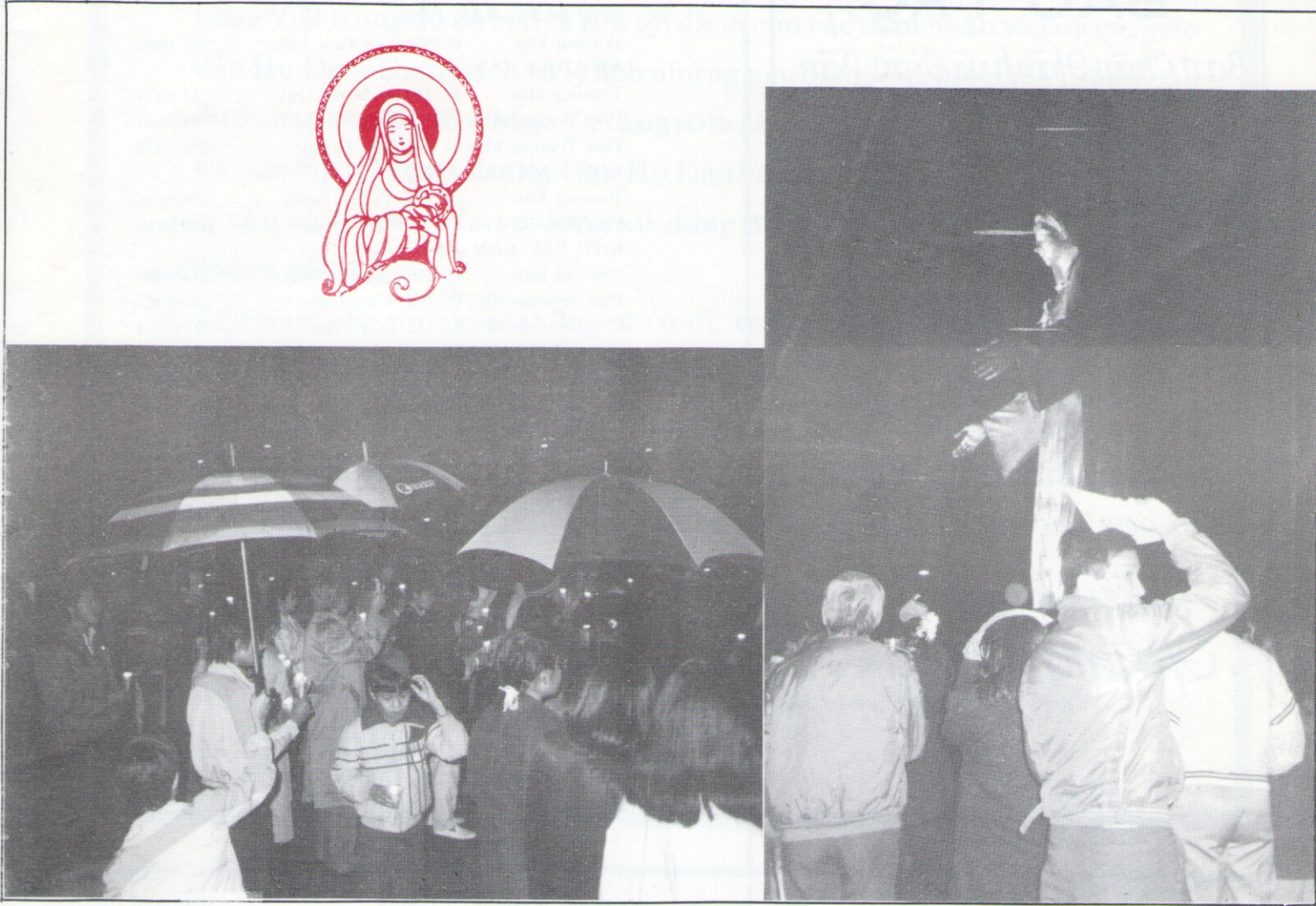

TUẦN BÃO CHÍNH NGHĨA

TỐI NGÀY 3 - 1 - 87 TẠI NHÀ THỜ NỮ VƯƠNG HÒA BÌNH, CÁC GIÁO DÂN THẤP NÉN, ĐỘI MƯA CẦU NGUYỆN CHO SỰ HÒA GIẢI VÀ BÌNH AN TRONG GIÁO PHẬN SAN JOSE.

TUẦN BÁO
CHÍNH-NGHĨA

BẢO TRỢ:
*Ban Chấp Hành và Giáo Dân
tại Đợ Đạo
Nữ Vương Các Thánh Ớu Đạo
Giáo Phận San Jose*

SÁNG LẬP:
*Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và
Hòa Bình
tại Giáo Phận San Jose*

điều hành :
Hoàng-Thông

địa chỉ:
685 Singleton Rd.
San Jose, CA. 95111.

điện thoại:
(408) 224 - 8318.

Địa Điểm Phân Phối Báo **CHÍNH-NGHĨA**

Kể từ nay, xin Quý Độc Giả liên lạc với Quý Vị thuộc Ban Chấp Hành hoặc Hội Đoàn sau đây để nhận báo:

BAN CHẤP HÀNH

Chủ Tịch BCH/CHĐ. Trần Công Thiện ... 224-2470
Phó Chủ tịch : Ô. Nguyễn Văn Hiệt ... 270-7211
Tổng Thư Ký: B. Trần Thị Hải ... 238-3276
PT Tổng Thư Ký Ô. Hà Duyên Khánh ... 227-6597
Thủ quỹ : B. Đỗ Điện Thoại ... 629-5938

KHU ĐÔNG SAN JOSE

Trưởng khu : B. Nguyễn Duy Liên ... 224-1006

KHU TÂY SAN JOSE

Trưởng khu : Ô. Phạm Minh Quý ... 251-6411

Phó Trưởng khu Ô. Nguyễn Cẩm ... 947-7507

Phó Trưởng khu Ô. Nguyễn Giang ... 298-5473

KHU NAM SAN JOSE

Trưởng khu : Ô. Bùi Trung Luân ... 578-3104

Phó Trưởng khu Ô. Đỗ Điện Thoại ... 629-5938

KHU BẮC SAN JOSE

Trưởng khu : Ô. Hồ Quang Nhật ... 274-9606

Phó Trưởng khu Ô. Bùi Văn Lâm ... 272-2523

Phó Trưởng khu Ô. Hà Duy Tiên ... 274-9514

KHU MT.V. VIEW

Trưởng khu : Ô. Vũ Duy Thịnh ... 969-8681

Phó Trưởng khu Ô. Nguyễn Kim ... 967-1537

KHU SUNNYVALE

Trưởng khu : Ô. Nguyễn Ngọc Xuyên ... 262-3348

Phó Trưởng khu Ô. Trần Văn Ngọc ... 732-3792

Phó Trưởng khu Ô. Nguyễn Mạnh Kim ... 496-0979

KHU SANTA CLARA

Trưởng khu : Ô. Trần Văn Cát ... 734-2686

Phó Trưởng khu Ô. Nguyễn Văn Xoan ... 988-0316

Phó Trưởng khu Ô. Nguyễn Trinh Hiền ... 988-3930

KHU MILPITAS

Trưởng khu : Ô. Hoàng Ngọc Văn ... 942-8680

Phó Trưởng khu Ô. Phạm Kim Thanh ... 923-5735

KHU CAMPBELL

Trưởng khu : Ô. Lê Văn Ý ... 378-6159

Phó Trưởng khu Ô. Ngô Minh Sơn ... 978-3386

Phó Trưởng khu Ô. Ngô Văn Xương ... 559-0815

HỘI ĐOÀN

- Legio Maria: Ô. Chương ... 744-1255

- Thiếu Nhi Thánh Thể: A. Bùi Định ... 274-2950

- Thanh Niên Công Giáo: A. Ng. Trọng Cường

... 227-2246

- Cầu Nguyện: Ô. Nguyễn Hữu Quỳnh ... 270-1836

- Các Bà Mẹ CG: B. Nguyễn Duy Liên ... 224-1006

- Giáo lý Thiếu Niên: A. Phạm Triệu ... 926-1846

- Giáo lý Tân Tòng: C. Phạm T. Kim Hằng ... 972-2014

- Hội Tương Tế: Ô. Trần Duy Dương ... 280-6789

- Cursillos: Ô. Nguyễn Du ... 245-4817

- Hội Kinh Thánh: C. Ngọc ... 224-8189

- Phong Trào Linh Thao: C. Phượng ... 274-8820

- Liên Minh Thánh Tâm: Ô. Hà Duy Tiến ... 274-9514

CHƯƠNG TRÌNH MỤC VỤ

Ủy Ban Mục Vụ trân trọng thông cáo:

1. Một buổi hành hương sẽ được tổ chức vào lúc 1 giờ chiều Chúa Nhật, ngày 11-1-1987 nhằm lễ kính Chúa Giêsu chịu phép rửa. Các giáo dân sẽ xưng tội với các linh mục Việt Nam nếu muốn và tham dự Thánh Lễ Misa bằng tiếng Việt trong đó có bí tích rửa tội dành cho các thân nhân và con em giáo dân Họ Đạo. Danh sách và lý lịch những người muốn chịu phép rửa tội xin được nộp cho Ủy Ban Mục Vụ càng sớm càng tốt. Các giáo dân muốn tham dự, xin tập trung tại Trung Tâm Họ Đạo vào lúc 12:30 chiều cùng ngày. Quý vị nào có xe van, xin vui lòng sử dụng để có thể chở giúp những người không có xe.
2. Kể từ nay cho tới khi có thông cáo mới, xin các giáo dân tham dự Thánh Lễ Chúa Nhật và các lễ buộc tại nhà thờ Chánh Tòa (góc đường E. Santa Clara và đường số 8) vào lúc 9 giờ 30 sáng. Trong khi dự thánh lễ chúng ta sẽ cầu nguyện bằng tiếng VN trong sự yên lặng hoàn toàn và tiếp tục để dành tiền xây dựng một giáo xứ thể nhân VN tương lai. Dĩ nhiên tài sản của giáo xứ sẽ được dâng cúng cho Giáo Hội.

Làm tại San Jose ngày 1-1-1987.

**ÂN NHÂN ỦNG HỘ
CHÍNH NGHĨA**

Ông Hoàng (Orange County)	40.00
Nguyễn mạnh HỒ	20.00
Văn Hà	50.00
Ông Bà Khánh Hồng	10.00
Cô Kim Thủy	10.00
Ân Danh	10.00
Ân Danh	100.00
Bổ Chung	362.46

**TRONG THỜI GIAN CẨM LỄ VIỆT
NAM, CÁC GIÁO DÂN QUYẾT
ĐỊNH:**

- 1. DỰ THÁNH LỄ MỸ VÀO MỖI
CHÚA NHẬT LÚC 9 GIỜ 30
SÁNG, TẠI NHÀ THỜ CHÍNH
TÒA (GÓC ĐƯỜNG E. SANTA
CLARA VÀ ĐƯỜNG SỐ 8 SAN
JOSE).**
- 2. TIẾP TỤC ĐỂ DÀNH TIỀN
TRONG CÁC THÁNH LỄ ĐỂ
XÂY DỰNG MỘT GIÁO XỨ
THỂ NHÂN VN TƯƠNG LAI.**

THƯ CỦA GS. TRẦN CÔNG THIỆN CHỦ TỊCH BAN CHẤP HÀNH CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM, CẢM TẠ GIÁO XỨ NHÀ THỜ CHÍNH TÒA ST. PATRICK.

San Jose, ngày 6 tháng 1, 1987.

Kính gửi:

Linh Mục Jose Rubio
Phó Xứ
Nhà Thờ Chính Tòa St. Patrick.
389 East Santa Clara St.
San Jose, CA 95113

Kính thưa Cha Rubio,

Thay mặt giáo dân Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo, con trân trọng viết thư này để bày tỏ lòng quý mến và cảm tạ của chúng con vì Cha cũng như toàn thể giáo hữu thuộc Nhà Thờ Chính Tòa đã tỏ cảm tình và dành mọi sự dễ dàng cho giáo dân Việt Nam trong các Thánh Lễ tại đây.

Như Cha và mọi người đã rõ, giáo dân Họ Đạo chúng con bị dồn vào chân tường qua quyết định của Đức Giám Mục Du Maine cấm Thánh Lễ Việt Nam trên toàn lãnh thổ địa phận. Do đó, chúng con bắt buộc phải đến tham dự Thánh Lễ Giáng Sinh do Ngài chủ tế, tại chính thánh đường của Ngài. Sự hiện diện của chúng con có thể đã làm phiền Cha và cộng đồng giáo hữu; tuy nhiên, chúng con rất mong mọi người thông cảm. Riêng trong Thánh Lễ sáng Chúa Nhựt vừa qua ngày 4 tháng 1, 1987, giáo dân Họ Đạo chúng con hết sức cảm động vì họ được phép đọc Sách Thánh và hát bài kết lễ bằng tiếng Việt Nam. Một số Anh, Chị Em chúng con đã rơi lệ vì sung sướng hoặc có thể vì quá xúc động khi nghĩ đến quyết định có ảnh hưởng trầm trọng đến phần rỗi linh hồn mà Tòa Giám Mục đang áp đặt trên đoàn chiên tỵ nạn tha hương này. Chúng con hy vọng rằng giáo dân Họ Đạo chỉ tạm thời đến dự Thánh Lễ tại nhà thờ của Cha. Chúng con tin tưởng rằng Thánh Lễ bằng tiếng Việt Nam sẽ được sớm tái lập vì đó là **quyền thủ đắc** của chúng con trong suốt 11 năm qua trên đất nước tự do này.

Con cũng muốn nhân dịp này gửi lời cảm tạ đến thành viên Ủy Ban Mục Vụ và Ca Đoàn, về sự thông cảm và hợp tác của họ. Con không thể quên được cử chỉ thiện cảm và mối ưu tư của Cha Sở, Linh Mục khả ái Laurent Largete vì, hơn một lần, Ngài đã yêu cầu giáo hữu cầu nguyện cho cộng đồng chúng con. Xin Chúa trả công cho tất cả những ân nhân của chúng con. Đính kèm theo đây, con xin gửi Cha chi phiếu một trăm đồng với ý muốn xin Cha cầu nguyện bình an cho Giáo Phận trong Thánh Lễ Chúa Nhựt vào lúc 10 giờ sáng ngày 11 tháng 1, 1987. Giáo dân Họ Đạo chúng con sẽ hợp ý cầu nguyện với Cha theo ý chỉ trên.

Một lần nữa, con xin chân thành cảm tạ Cha. Xin Thiên Chúa ban phúc lành cho Cha và toàn thể giáo hữu thuộc Nhà Thờ Chính Tòa St. Patrick.

Trân trọng kính chào Cha trong Chúa Kitô.

Giuse Trần Công Thiện.
Chủ Tịch Ban Chấp Hành
Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam.
Giáo Phận San Jose.

Một sự bất tín, vạn sự chẳng tin

Bài của Lê Hằng

Trong một buổi tiếp chuyện với Đức Hồng Y Tosti năm 1858, Cha Don Bosco đã thưa rằng: “Thưa Đức Hồng Y, không thể nào giáo luyện được tuổi trẻ, nếu người ta không được tín nhiệm và yêu mến?” Câu nói này là nguyên tắc cốt trụ mà bất cứ nhà truyền giáo hay lãnh đạo nào cũng phải nắm lòng để bước đến thành công trong công việc truyền giáo hay cai quản. Cách đây gần 20 thế kỷ, Chúa Giê Su đã rèn luyện các môn đệ Ngài lòng yêu mến và kính phục nơi Ngài để hầu có 1 đức tin vững mạnh trên con đường rao giảng tin mừng cho nhân loại. Muốn chinh phục nhân tâm, trước hết phải làm sao cho kẻ khác tin mình là chân thật, có hảo tâm, biết hy sinh phục vụ quyền lợi của họ, làm cho họ tin cậy nơi mình thì việc gì mình nói cũng dễ làm cho kẻ khác nghe theo. Như Theodore J. Toulemonde nói: “Quyền thế căn cứ trên lòng kính sợ, thán phục, tín nhiệm và yêu mến”, chứ không phải nói năng trau chuốt, ngon ngọt bề ngoài như “mã tô vôi”, và nhất là kẻ bề trên mà nói một đằng, làm một ngả thì kẻ dưới không bao giờ phục. Quả thật, bề trên lấy hảo tâm ở đời đối với kẻ dưới để gây ở họ uy tín và uy quyền vì lời nói có thể bị quên đi nhưng gương mẫu thì ăn rễ.

Đức Cha DuMaine, trong suốt mấy năm qua đã không thực hiện những lời Ngài nói là “yêu mến và lo cho giáo dân VN” mà hành động lại trái ngược. Đức Cha DuMaine muốn phá hủy tinh thần đoàn kết củ Cộng Đồng Công Giáo VN San Jose bằng một chính sách đồng hóa thực dân “chia để trị”. Ngài đã ủng hộ cho LM Hiền thành lập Giáo Đoàn Đồng Tâm để mở đầu cho chính sách đồng hóa, chuyên thu nạp những phần tử có đầu óc luồn cúi chỉ biết làm những con trù của Panurge chuyên môn hủ lậu, vâng phục, nịnh bợ trước mặt kẻ có uy quyền để chống phá giáo dân Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo. Theo Nho học, “Quân tử hòa nhi bất đồng, tiểu nhân đồng nhi bất hòa”. Hòa mà chẳng đồng đó là người quân tử và người quân tử có tính hòa hợp với nhau, mà không tranh nhau bằng được để thua, hơn, kém. Còn tiểu nhân, đồng mà chẳng hòa nghĩa là tiểu nhân thường hay kết bầy rập bầy rủ nhau đi vào một đường lối chống phá kẻ khác như hành động của Giáo Đoàn Đồng Tâm này.

Ngày 20 tháng 7, 1986 Đức Cha DuMaine đã cho Cha Tịnh là người được giáo dân thương mến đi “nghỉ mát” vô hạn định vì lý do sức khỏe, nhưng tôi không tin điều đó. Có phải chẳng Cha Tịnh là một người có tài đức và đầu óc sáng kiến về tổ chức hội đoàn và nhất là Cha Tịnh biết rõ chính sách độc tài phi lý của Tòa Giám Mục, cho nên Đức Cha DuMaine đã cố tình sa thải Ngài. Đồng thời, Đức Cha DuMaine bổ nhiệm Linh Mục Dương người mà theo Khổng học môn gọi là “Xảo ngôn loạn đức”. Người mà luôn luôn cố gắng thêu dệt trau chuốt đạo lý riêng của mình là tư lợi và thường luôn bùng bít nói trắng ra đen, lẽ phải mà tâu lên Đức Cha thành lẽ trái chỉ làm rối loạn tâm tính của người khác. Linh Mục Dương, sau mấy lần chứng kiến con số giáo dân Họ Đạo phản đối về nhân đức cần phải có để làm một Chánh Xứ, vẫn còn tuyên bố trên cơ quan truyền thông đó là thiếu số phản đối Tòa Giám Mục và đa số giáo dân là ủng hộ Tòa Giám Mục và Ngài.

Sau khi nhận biết sự thật đa số giáo dân phản đối chính sách của Đức Cha DuMaine, Ngài đã mời Linh Mục Thiệp về San Jose để nhận định tình hình và hầu rửa mặt cho Đức Cha. Linh Mục Thiệp, theo Khổng học được gọi là một người “thất ngôn” có nghĩa là lời nói của Ngài không có giá trị. Tôi còn nhớ ngày Linh Mục Thiệp bắt ngờ đến xem xét Họ Đạo, ở đấy giáo dân tiếp đãi Ngài rất nồng hậu. Trong buổi nói chuyện đó, Ngài nói với giáo dân dựng một bàn thờ Thánh Cả Giuse, vì Thánh Giuse là Đấng luôn luôn giải quyết mọi vấn đề khó khăn, Linh Mục Thiệp cũng nhắc lại ngày Đại Hội Công Giáo II mà dòng Đồng Công tổ chức như một phép lạ của Thánh Giuse. Tôi không bao giờ quên được lời nói của Linh Mục Thiệp yêu cầu giáo dân hãy cầu nguyện Thánh Cả Giuse thì Ngài sẽ giúp cho. Nhưng giáo dân không ngờ Linh Mục Thiệp đi làm công cho Tòa Giám Mục. Ngài đã không nhắc gì đến hai thỉnh nguyện của giáo dân, ngược lại Ngài đã dùng bản tường trình không đúng sự thật để giải thoát cho Đức Cha. Nhận thấy bản tường trình của Linh Mục Thiệp vô giá trị, Tòa Giám Mục khuyến khích các anh em ủng hộ Ngài làm rối loạn và gây bạo động trong các Thánh Lễ Việt Nam để Đức Cha có lý do cấm cử hành các Thánh Lễ VN.

Trên 5 tháng qua, Tòa Giám Mục đã lạm dụng quyền bính của Giáo Hội để đàn áp giáo dân Việt Nam tại San Jose, dùng cảnh sát, chó săn, ngăn chặn giáo dân dự Thánh Lễ tấn phong, cấm cử hành hy lễ, tang tế tại Họ Đạo và tự gia, và gần đây nhất, Ngài đã cấm cử hành các Thánh Lễ Việt Nam trong các giáo xứ địa phương. Ở thời đại này, người ta nói đảng Cộng Sản bắt đạo cách đáng khiếp, nhưng tưởng không đáng sợ và mỉa mai bằng Tòa Giám Mục San Jose. Người Mác Xít dù già mừu quỷ kể đến đâu, giáo dân Công Giáo cũng biết được kẻ thù, và có thể chuẩn bị đối phó, tiêu diệt, hoặc tẩu thoát. Cộng Sản chỉ bắt đạo ngoài da, và kết quả đã ngược lại. Họ càng bắt đạo, đức tin của giáo dân càng mạnh. Tòa Giám Mục San Jose có cả một nghệ thuật rất tinh vi, khôn ngoan, ngoài sức tưởng tượng của con người để đàn áp giáo dân. Hành động này chứng tỏ là giáo dân không có sự hiểu lầm trong chính sách đồng hóa độc tài phi lý của Ngài.

Thêm thế nữa, Tòa Giám Mục đã chế tài 2 người đại diện của giáo dân bằng 2 án phạt tuyệt thông. Theo Marcel nói, “Chỉ nên sửa phạt thuộc cấp vì công ích hay ích lợi của đương sự. Báo oán là chứng tỏ đầu óc dã man”. Đức Cha DuMaine hẳn quên rằng sự sửa phạt phải đượm màu sắc tình yêu, phải nhằm ích lợi của kẻ dưới chứ không có ý phục thù. Theo tinh thần giáo luật của Hội Thánh Công Giáo, là đặt trên Giao ước mới của Thiên Chúa. Hậu quả của Giao ước mới (Tân ước) là lề luật mới mà Thiên Chúa đã viết “trong lòng của con người” đó là một nền luân lý, tư tưởng, một lòng mến. Như lời tiên tri Yêrêmya. “Giao ước mới sẽ đem đến ơn tha thứ mọi tội lỗi, và người ta được biết Thiên Chúa một cách hoàn toàn mới, vì Thiên Chúa sẽ cho viết luật Người trong lòng người ta”. Hai ngàn năm trước, Đức Kitô đã không muốn tái diễn sự thất bại của luật Môsen, một bộ luật gồm những khoản lệ có sẵn để thi hành cho đúng nét. Ngài không muốn thấy cảnh một thanh niên hơn hở đến nói với Ngài: “Tôi đã làm trọn hết mọi điều trong lề luật”, mà khi nghe đến Ngài nói “Người hãy về bán hết của cải phân phát cho kẻ nghèo, rồi theo ta”, thanh niên ấy mặt buồn bỏ ra về. Trong giao ước mới với nhân loại, Ngài đã đặt luật mới thay thế cho Giao ước cũ (Cựu ước), luật cũ Mô sen. Thánh Phaolô đã viết “Anh em là bức thư của Đức Kitô, do tay chúng tôi soạn ra, viết không phải bằng mực, nhưng là bằng thần khí của Thiên Chúa hằng sống, không phải trên những tấm đá, mà là trên những tấm lòng tấm thịt”. Giao ước cũ là phục vụ văn tự, còn Giao ước mới là phục vụ thần khí. Và Ngài đã nêu ra đặc tính khác biệt của hai giao ước: “Văn tự thì chết

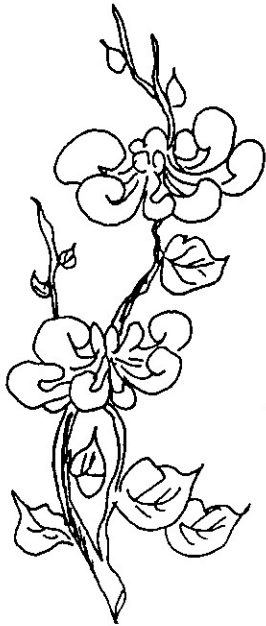
chóc, thần khí mới tác sinh”. Với một tinh thần mới này, các Thánh Tông Đồ đã vượt khỏi truyền thống cổ truyền đạo giáo (Do Thái) để trở thành một đạo giáo công cộng, một Giáo Hội Công Giáo. Một Giáo Hội bao gồm tất cả nhân loại, hợp nhất thành một. Thân hình mà đầu là Đức Kitô. Hiểu như thế mới không lấy gì làm lạ khi hai ông đại diện giáo dân vẫn nhận của ăn Hằng Sống do chính Đức Cha DuMaine trao và rất tự nhiên như lúc chưa nhận án phạt. Bởi vì luật mới đã được Thiên Chúa viết trong lòng hai ông, đã làm hai án phạt tuyệt thông đó, tự nó đã trở nên vô nghĩa. Về phần Đức Cha DuMaine, Ngài đã dùng hai án phạt tuyệt thông để ra điều kiện trao đổi, ép hai ông phải chấp nhận Linh Mục Dương và tuyên bố trước công luận những lời trái với nền luân lý tư tưởng, trái với lương tri và làm trái với luật đã được viết trong lòng họ. Linh Mục Dương và nhóm anh em ủng hộ Ngài đã tán đồng việc làm của Đức Cha và lý luận rằng những việc Ngài làm luôn luôn được Đức Chúa Thánh Thần soi sáng. Việc làm của họ có khác gì một vị Thượng Tế khi xưa vì muốn bảo vệ quyền dâng cúng trong nhà thờ mà kết án “đóng đinh nó”, và dân chúng đồng hô hào theo “Phải, đóng đinh nó đi”. Nói một cách khác, tư tưởng của họ tự tách rời họ ra khỏi Kitô giáo, và trở lại mang tư tưởng vâng lời tuyệt đối với truyền thống của Do Thái Giáo thuở xưa.

Làm sao tôi có thể tin vào lời nói yêu thương của Đức Cha, tin lời giải thích hiểu lầm của Linh Mục Thiệp và Linh Mục Dương. Về phần giáo dân Họ Đạo, họ đã bị gạt quá nhiều rồi. Cho nên bây giờ họ thực tâm tin vào hành động hơn là lời nói của Tòa Giám Mục. Tâm trạng của họ chẳng khác gì tâm trạng của Đức Khổng Tử sau khi nhìn lầm và tin vào tài nói của Tể Dư khi xưa, “Xưa kia ta đối đãi với người, hễ nghe lời nói người là tin luôn cả việc làm người (thĩ ngộ ư nhân giả, thính kỳ ngôn, nhi kỳ hạnh); bây giờ trở đi, ta đối đãi với người, nghe lời nói người nhưng phải xem xét đến việc làm của người (Kim, ngô ư nhân giả, thính kỳ ngôn, nhi quan kỳ hạnh). Nhân vì anh Dư này mà ta biết đối điều lỗi ấy (U dư dư, cải thị)”. Bề trên đã nói quá nhiều, nhưng hoàn toàn làm trái ngược lẽ phải, chỉ lo lợi lộc cho chính mình và đem ngày mơ tưởng đến ngôi thứ cao trong xã hội. Như thế làm sao chinh phục được lòng kính phục của giáo dân.

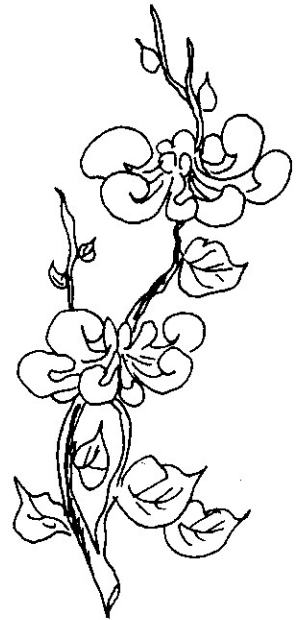
Quả thật Đức Khổng Tử nói không sai “Hữu đức giả tất hữu ngôn, hữu ngôn giả bất tất hữu đức”. Người đạo đức hễ nói tất nhiên có câu nói hay. Nhưng ngược lại những người có tài nói hay, văn chương thông thạo, đó chỉ hay về mặt ngôn luận, không chắc là người đạo đức.

LM DƯƠNG ĐÃ LÀM NHỮNG GÌ TRONG CHỨC VỤ CHÁNH XỨ?

Bạch Phượng

Một kiếp làm người, một đời tu trì hay nói đúng hơn ngoài 12 năm làm Linh Mục, đây là lúc mà Linh Mục Dương đã lên tới tột đỉnh danh vọng. Đó là chức Chánh Xứ mà Ngài đang tại vị. Một chức vụ mà Ngài hằng mơ ước, chuẩn bị và xây đắp kể từ ngày cắt tóc từ bỏ trần tục. Công cha nghĩa mẹ, ơn thầy dạy dỗ, cũng như sự hỗ trợ triệt để của Tòa Giám Mục San Jose, đã mang lại thành quả trong ngày lễ nhậm chức Chánh Xứ 16-8-86 tại nhà thờ St. Maria Goretti. Sửa soạn cho ngày trọng đại để được lãnh chức vụ cao quý ấy, Linh Mục Dương đã chuẩn bị ra sao? Ngài đã lập được những công trạng to tát thế nào để được cân nhắc lên chức vụ ấy? Sau khi nhậm chức được hơn 5 tháng rồi, Linh Mục Dương đã làm gì cho Họ Đạo NVCTĐ?

A. THỜI GIAN CHUẨN BỊ

1. Lập công với Họ Đạo

Hơn 5 năm về trước, cái ngày mà Linh Mục Dương còn chân ướt chân ráo ở San Jose, giáo dân Họ Đạo đã ra công gắng sức bán báo cũ, nhặt ống lon, đi hái ớt... để gom tiền đặt cọc mua Trung Tâm Họ Đạo. Có ai ngờ đâu Linh Mục Dương đã góp công to lớn trong việc đại sự này rồi. Nhưng các giáo dân đã quên đi cái công lao khó nhọc một lần đi hái ớt ở Morgan Hill của Ngài. Chính vì sự quên sót lớn lao này mà Ngài đã phải nhắc lại trong bức tâm thư nhậm chức đề ngày 26-7-86: "Tôi chợt nhớ lại những ngày đầu tiên lúc Họ Đạo phôi thai, tôi đã cùng với Ông Bà và Anh Chị Em đổ từng giọt mồ hôi trên những cánh đồng ớt tại Morgan Hill, dưới cơn nắng gay gắt."

Giáo dân Họ Đạo không ai không hiểu rằng Ngài đã chuẩn bị cho chức Chánh Xứ từ hơn 5 năm về trước. Cái công lao độc nhất một lần đi hái ớt chính là bậc thang cho bước đường danh vọng của Linh Mục Lưu Đình Dương.

2. Làm đẹp lòng Đức Giám Mục

Người có thẩm quyền cân nhắc chức Chánh Xứ tại giáo phận San Jose trong giai đoạn này dĩ nhiên

phải là Đức Giám Mục DuMaine. Bởi thế, Linh Mục Dương đã dùng nhiều phương cách để lấy lòng Đức Giám Mục. Hơn ai hết, Linh Mục Dương hiểu rõ đường hướng cai quản của Đức Cha. Ngài không muốn giáo dân Việt Nam có một Giáo Xứ Thể Nhân. Ngài chỉ muốn thành lập Trung Tâm Mục Vụ và phân tán mỏng giáo dân VN vào Giáo Xứ Mỹ. Biết rõ ý hướng đó, Linh Mục Dương đã thành lập nhóm "Support group" để ủng hộ và làm đẹp lòng Đức Giám Mục DuMaine. Nhóm này đã hội họp ngày 13-9-84 để đạo đạt nguyện vọng chính đáng của họ theo đường hướng của Đức Giám Mục: "Địa phận xác định cần phải có Trung Tâm Mục Vụ cho người Việt. Chúng ta rất sung sướng đã có như vậy. Cần phải nỗ lực hoạt động, xây dựng và bảo tồn nó lâu dài. Trung Tâm Mục Vụ chỉ dành cho các sinh hoạt văn hóa, giáo dục, xã hội (chương trình ngắn hạn). Còn việc Mục Vụ Bí Tích thì phải cử hành tại các Nhà Thờ giáo xứ địa phương. Những điều bàn luận trong mục này là theo tinh thần lá thư của Đức Cha gửi cho các Linh Mục Việt Nam đề ngày 31 tháng 5 năm 1984". (Văn kiện số 3 - Chính Nghĩa số 15, trang 22).

Ngược lại, Cha Tịnh, Ban Chấp Hành, Ủy Ban Đặc Nhiệm và Ông Chủ Tịch Trần Công Thiện cũng

như giáo dân Họ Đạo lại khao khát có một Giáo Xứ Thể Nhân. Để chống lại việc thành lập Giáo Xứ Thể Nhân và để có thêm điểm tốt trong sổ vàng của Đức Giám Mục DuMaine, Linh Mục Dương đã tỏ bày: “Chúng con, những Linh Mục VN, hoàn toàn **bất đồng** với Ủy Ban Đặc Nhiệm (vận động thành lập Giáo Xứ cho người Công Giáo Việt Nam) và lên án những người đứng sau lưng Ủy Ban này”. (Văn kiện số 5, Chính Nghĩa số 15, trang 24).

3. Thanh lọc Họ Đạo

Để chính sách Mục Vụ của Đức Giám Mục được chóng thành hình, một trong những công việc đầu tiên phải thực thi là gạt bỏ những ai ủng hộ giáo dân Họ Đạo. Dĩ nhiên Cha Tịnh, Ủy Ban Đặc Nhiệm, và Ban Chấp Hành là những thành phần nòng cốt ủng hộ giáo dân. Linh Mục Dương đã nghĩ tới nhiều phương pháp để làm mất uy tín của những thành phần này. Những lá thư rơi trong mấy năm trường cũng không ngoài mục đích đó. Nhóm “Support group” của Linh Mục Dương báo cáo với Đức Giám Mục: “Cha Tịnh và Ông Trần Công Thiện cố tình hiểu sai lầm và cắt nghĩa lệch lạc đường lối của Đức Giám Mục” (văn kiện số 4, Chính Nghĩa số 15, trang 23). Mục tiêu chính của Linh Mục Dương vẫn là cái chức Giám Đốc Trung Tâm Công Giáo hoặc cái ghế Chánh Xứ. Trong văn kiện số 5, Chính Nghĩa số 15 trang 24, Linh Mục Dương đã công khai phơi bày mộng ước của mình ra: “Vì ích lợi cho chính đương sự, vì sự ích lợi cho người dân và sự hợp tác giữa các Linh Mục được tốt đẹp hơn, **Cha Tịnh** nên từ chức **Giám Đốc Trung Tâm**.”

B. THỜI GIAN NHẬM CHỨC

1. Ngày trở về Họ Đạo 21-7-1986

Với những công trình sửa soạn lâu dài và dày công như thế, ngày trở về Họ Đạo trong chức vụ cao cả ấy hẳn phải có kèn trống linh đình, người đưa kẻ đón tấp nập, tiếng tung hô vạn tuế tưởng rằng sẽ long trời lở đất... Nhưng Linh Mục Dương và vài người thân cận đã phải lựa buổi trưa vắng vẻ nhất của Trung Tâm để lên xâm nhập về. Những cụ già yếu đuối đã phải bỏ dở giờ kinh nguyện để xua đuổi Ngài ra khỏi Trung Tâm. Đáng lý Ngài nên bình tâm suy tính lại và trình bày lên Đức Giám Mục sự trở về nhậm chức quá gai góc. Nhưng không, ngay buổi chiều hôm đó, với sự hộ tống của Linh Mục Tổng Quản Sullivan, Bà Nữ Tu Người Mỹ và đoàn cảnh sát có vũ trang, Linh Mục Dương lại xâm nhập vào Trung Tâm Họ Đạo lần thứ hai. Một lần về lại một lần bị xua đuổi. Hơn ai hết, Linh Mục Dương hiểu rõ ước nguyện của giáo dân Họ Đạo là không chấp nhận Ngài làm Chánh Xứ của Họ Đạo NVCTTD.

2. Cấm lễ và các phép bí tích tại Họ Đạo

Sau hai lần về thất bại, hành động trả thù được áp dụng ngay tức khắc vào tối 21-7-86. Linh Mục Tổng Quản Sullivan và Linh Mục Dương đã rút hai Cha Phó khỏi Trung Tâm và cấm cử hành các Thánh Lễ Misa cũng như ngưng ban phát các phép bí tích tại đây. Thế là chỉ trong mấy tiếng đồng hồ mà Linh Mục Dương và Tòa Giám Mục San Jose đã thực thi được một điều mà chưa một Linh Mục hay Giám Mục nào dám làm.

3. Khóa cửa Nhà Châu

Phép Thánh Thể cao trọng nhất được Chúa Giêsu lập ra vì Chúa muốn gần gũi con cái của Ngài mọi ngày cho đến tận thế, vì lòng yêu thương nhân loại vô ngần của Trái Tim Cực Thánh. Nhưng Linh Mục Dương lại ra lệnh khóa cửa Nhà Châu vào ngày 8-8-86 tại Trung Tâm Họ Đạo, cốt để ngăn cách giữa con chiên Họ Đạo và Cha Chí Thánh.

Thế rồi những thông cáo, những bưu điệp của nhóm này cốt chỉ để tạo thêm hận thù giữa Cộng đoàn giáo dân trong vùng.

8. Trục xuất và xa lánh giáo dân

Linh Mục Dương và bè nhóm đã đệ đạt lên Đức Giám Mục và Linh Mục Tổng Quản Sullivan để trục xuất giáo dân khỏi Trung Tâm Họ Đạo, vì cấm lễ và cấm các phép bí tích vẫn chưa thỏa lòng của Ngài.

Trong buổi lễ hòa giải do Họ Đạo tổ chức ngày 24-12-86 để mừng Chúa Giáng Sinh, Họ Đạo đã gửi lời mời, nhưng Linh Mục Dương đã không trả lời, không tham dự và cũng không đoái hoài gì tới.

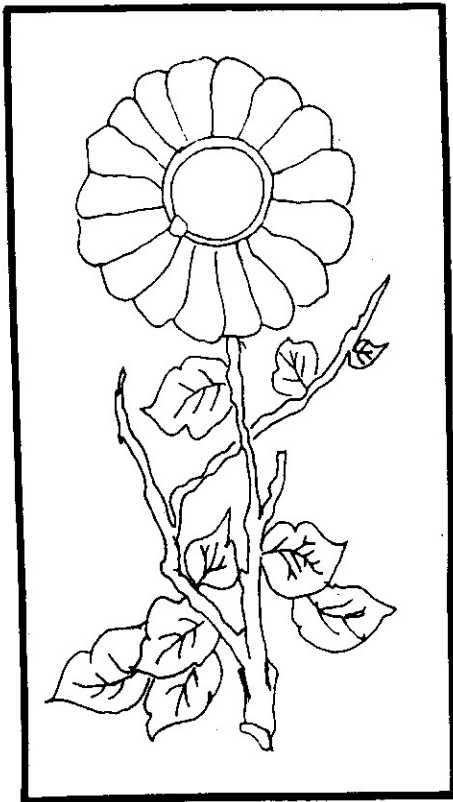
Tờ Thông Tin của Ban Chấp Hành có tên hai Cha Phó nhưng vì ghen tức với hai Cha, nên Linh Mục Dương đã ép buộc hai Cha phải biên thơ cho giáo dân để bỏ tên hai Ngài ra.

4. Tục hóa Thánh Lễ tại Nhà Thờ Chánh Tòa ngày 9-8-86

Linh Mục Dương đã hủy bỏ tất cả các Thánh Lễ Việt Nam vào cuối tuần 9-8-1986, ngoại trừ Thánh Lễ tại Nhà Thờ Chánh Tòa. Với ý định dẫn số giáo dân về đây, để Ngài phô trương với Tòa Giám Mục rằng số đông giáo dân Họ Đạo sẽ ủng hộ Ngài. Nhưng hàng ngàn giáo dân đã quyết liệt không chấp nhận Ngài. Thánh Lễ của Linh Mục Dương với mưu đồ không tốt đẹp ấy đã hoàn toàn thất bại. Một vị Linh Mục không nên tục hóa Thánh Lễ Misa như thế.

5. Lễ nhậm chức Chánh Xứ ngày 16-8-86

Một lễ nhậm chức thật khác thường chưa hề xảy ra trong lịch sử Giáo Hội, giáo dân Họ Đạo trước khi vào nhà thờ phải chịu sự lục soát của cảnh sát và

Bà Nữ Tu Mỹ. Số người vào nhà thờ bị giới hạn. Giáo dân phản đối việc tấn phong nhưng Đức Giám Mục DuMaine và Linh Mục Dương đã làm ngơ, cứ một mực tấn phong. Chó sủa và cảnh sát trang bị vũ khí đứng vây quanh trong và ngoài nhà thờ. Cảnh sát hành hung giáo dân. Chủ chiên ra lệnh cho nhân viên công lực bắt nhốt con chiên. Linh Mục Dương đã biến ngày trọng đại của mình thành ngày để phô trương quyền lực hầu bảo vệ cái ghế Chánh Xứ mà Ngài nhất định phải chiếm đoạt cho bằng được.

6. Thành lập phe nhóm

Linh Mục Dương đã thành lập hết phe này, nhóm nọ để làm hậu thuẫn cho chức vụ của cá nhân Ngài. Những nhóm đó đã vâng lời triệt để vị tân chánh xứ của họ. Họ đã đến Thánh Đường để rửa tội giáo dân, họ đã đả thương giáo dân. Bằng chứng cụ thể nhất là hai người trong nhóm họ là ông Xán và cô Tuyết đã bị cảnh sát Campbell bắt ngày 26-10-86. Mục đích chính của các nhóm này là phá rối và làm xáo trộn trong các Thánh Lễ. Việc vào lý do ấy, Linh Mục Dương và Tòa Giám Mục lại cấm tất cả các Thánh Lễ Việt Nam. Linh Mục Dương giải thích thế nào về những mưu đồ toan tính ấy?!

7. Tờ Thông Tin và truyền đơn

Tờ Thông Tin của Linh Mục Dương là thành quả gom góp của trình độ học vấn và đức độ tu trì trong hơn nửa đời người. Tất cả những điều sai sự thật, tất cả những ngôn từ khiếm nhã đã được Ngài sử dụng trong những tờ Thông Tin ấy. Kể cả những tờ truyền đơn được in ra hàng tuần cũng không ngoài mục đích vu khống, mạ lỵ giáo dân Họ Đạo. Hơn nữa, ở những tờ này còn cho rằng Cha Tịnh và giáo dân Họ Đạo là Cộng Sản.

C. KẾT LUẬN

Xét qua những việc mà Linh Mục Dương đã thực thi cho Họ Đạo, thử hỏi trong lịch sử Giáo Hội đã có Cha Chánh Xứ nào đối xử với con chiên của mình như vậy chưa? Có Cha Chánh Xứ nào bị xua đuổi như thế không? Linh Mục Dương đã làm những gì để tỏ lòng thương yêu giáo dân Họ Đạo? Và Linh Mục Dương có muốn nhận giáo dân Họ Đạo NVCTĐ không?

- Nếu có thì tại sao Ngài lại hành xử như vậy?
- Nếu không thì Ngài sẽ về làm việc với ai trong Họ Đạo?

SAO KHÔNG BẮT CHƯỚC CHÚA TA?

Hỏi người lãnh đạo tinh thần?
Còn đâu một chút tử nhân nơi người?
Đêm đông Con Chúa xuống đời,
Đêm người cảm lẽ tiếng lời nước tôi!

***

Tình ngoài chốt lưỡi đầu môi,
Rêu rao chỉ lắm những lời yêu thương!
Vốn là lam dáng văn chương,
Ngọn tử hoa mỹ phô trương nhân lành!

***

Thừa cơ thuyền chèo loanh quanh,
Độc quyền xử dụng quyền hành Chúa ban!
Leo thang tột đỉnh bạo tàn,
Muôn người Sứ Giả đối gian tuyên truyền!

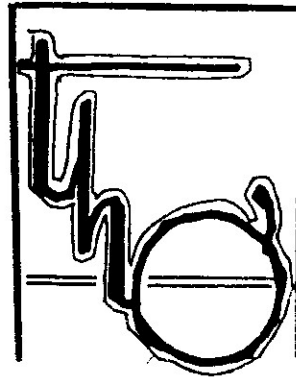
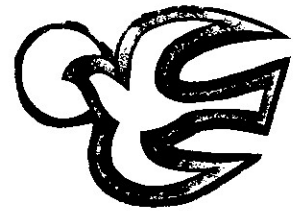
***

Đã vi phạm cả nhân quyền,
Lại phong vong bản diêu thuyền làm quan!
Tạo nên đau khổ ngút ngàn,
Gây nên huyết nhục tưởng tăn phi nhân!

***

Chúa yêu dân Chúa vô ngần,
Ngôi Hai nhập thể muôn dân an hòa!
Sao không bắt chước Chúa ta?
Gây chi mãi cảnh thệt da chia lìa!

THIỆN HẢI

Dầu Là

Dầu là trăm tôi bởi dân,
Nhưng khi họ đã ăn năn trở về.
Dầu là họ tạo náo nê,
Nhưng khi đã biết trở về cùng Cha.
Dầu là chính họ hết, là,
Giáng Sinh cũng được thứ tha vô về.
Dầu là cách trở sơn khê,
Giáng Sinh cũng cố tìm về bên nhau.
Huống hồ dân tội gì đâu,
Mà đi cảm lẽ, đạo sâu hận thù?
Chiến chinh vô ngựa biên khu,
Cũng ngưng chinh chiến, ù ơ hát mừng.
Mà sao lại lấy luật rừng,
Tinh vi cảm lẽ, canh chừng giáo dân?
Căm luôn Thiên Chúa giáng trần,
Bơ vơ dân khóc, đầy sân giáo đường!!!
Nghiên rằng hơi khách thập phương:
Thâu chẳng dân chịu tai ương, dọa dẫm???
" Vinh danh Thiên Chúa trên trời,
Bình an dưới thế cho bầy con côi"

Sau NOEL 1986

LÊ THỊ NHƯ HOA

PHẢN ỨNG CỦA GIỚI TRUYỀN THÔNG HOA KỲ VỀ CUỘC TRANH ĐẤU VÀ BUỔI LỄ CẦU NGUYỆN HÒA GIẢI CỦA GIÁO DÂN HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO TRONG ĐÊM GIÁNG SINH, 24 THÁNG 12, 1986.

Trên báo San Jose Mercury News ngày 27 tháng 12, 1986, ký giả Joan Connell, chủ biên trang “Tôn Giáo”, đã kiểm điểm các tin tức tôn giáo trong năm 1986, và nhận xét rằng cuộc tranh đấu của giáo dân San Jose là đề tài hấp dẫn và sôi động nhất trong năm.

Theo ký giả Joan Connell, thỉnh nguyện của giáo dân gồm 2 điểm: 1. Xin thành lập giáo xứ thể nhân, 2. Không chấp nhận Cha Dương làm Chánh Xứ vì Ngài chống lại nguyện vọng của giáo dân. Một sứ giả được cử đến, nhưng không giải quyết được vấn đề trong khi giáo dân Việt nam tại nhiều nơi được thành lập giáo xứ một cách dễ dàng không phải cực nhọc tranh đấu như San Jose. Hai điểm tương phản trong vấn đề là: Một mặt nhóm giáo dân tranh đấu đòi hỏi giáo quyền thực thi dân chủ, lắng nghe tiếng nói của đa số giáo dân trong cộng đồng; mặt khác Đức Giám Mục vẫn luôn cố chấp, đòi hỏi giáo dân phải vâng phục.

Trong khi cuộc tranh đấu càng trở nên sôi động thì Tòa Giám Mục quyết định cấm Thánh Lễ bằng tiếng Việt Nam để tạo áp lực. Nhân dịp Giáng Sinh, mùa hòa bình và hòa giải, Ban Chấp Hành và Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý Hòa Bình có sáng kiến tổ chức một Lễ cầu nguyện bình an và hòa giải, đồng thời mời các giới chức thẩm quyền của Tòa Giám Mục, kể cả các linh mục Việt Nam đến tham dự để mong nối lại tình cảm giữa cha con, hàn gắn các vết thương trong quá khứ. Nhưng Tòa Giám Mục đã từ chối và đồng thời không muốn một Linh Mục Việt Nam nào đến với giáo dân trong buổi lễ hòa giải này. Tuy nhiên, công luận Hoa Kỳ rất hoan nghênh thiện chí này của giáo dân Họ Đạo. Các hệ thống truyền hình lớn như NBC, ABC, CBS, với chương trình phát hình trên khắp nước Mỹ, đã đổ về Trung Tâm Họ Đạo để chứng kiến tận mắt buổi tiệc Giáng Sinh cho trên 2.000 người do giáo dân thiết đãi và buổi cầu nguyện và chương trình ca vũ nhạc cho khoảng 3.000 khán thính giả tại thao đường trường Trung Học Andrew Hill, do Ban Chấp Hành và Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình tổ chức.

Sau đây là tóm lược các bản tin trên các Hệ thống truyền hình đêm 24 tháng 12, 86, liên quan đến buổi cầu nguyện hòa giải của giáo dân Họ Đạo.

Đài NBC: Theo bản tin 10 giờ trên băng tần số 2, Oakland, phóng viên Dennis Richmond cho biết trên 2.000 giáo dân Việt Nam tụ tập tại thao đường trường Andrew Hill trong đêm Giáng Sinh để cầu nguyện cho ước vọng có một giáo xứ riêng được thành đạt. Họ mong mỏi có sự hòa giải và đoàn kết giữa Tòa Giám Mục và Giáo Dân Họ Đạo. Từ mùa hè đến nay, cuộc tranh đấu vẫn dai dẳng và nhiều lúc rất sôi động. Tòa Giám Mục cho rằng giáo dân Họ Đạo chưa đủ khả năng tài chánh để có được Giáo xứ, trong khi đó các người lãnh đạo cuộc tranh đấu không đồng ý như vậy. Được biết thỉnh nguyện của giáo dân đã được chuyển sang Tòa Thánh La Mã. Đức Giám Mục DuMaine có được mời đến dự buổi lễ hôm nay nhưng Ngài từ chối không đến.

Trả lời phóng viên đài NBC, TS Trần An Bài trả lời: “Vấn đề chính yếu ở đây là đối thoại. Điều cần là hai bên nên ngồi lại thảo luận trong tinh thần cởi mở và hòa giải thực sự. Tòa Giám Mục nên đối xử với giáo dân bằng tình thương hơn là quyền lực”.

Cha Nguyễn Mạnh Tân được cử tọa hoan nghênh khi Ngài xuất hiện trước máy vi âm để hướng dẫn cuộc cầu nguyện. Cha là linh mục thuộc dòng Thánh Phanxicô ở San Francisco đã hy sinh đến giải tội cho giáo dân suốt mấy ngày áp lễ Giáng Sinh và đêm nay có thể Cha sẽ cử hành Thánh Lễ bằng tiếng Việt tại một địa điểm bí mật mà Ban Tổ Chức chưa muốn tiết lộ vì sợ Tòa Giám Mục làm khó dễ.

Trước các hình ảnh ca đoàn hợp ca, quan khách nghiêm chỉnh cầu nguyện với khối giáo dân đông nghẹt thao đường, phóng viên Art Cribbs bình luận thêm: “Đêm Giáng Sinh là đêm Thánh, đêm của phép lạ. Tập thể giáo dân này đang mong ước, cầu nguyện và hy vọng. Mong rằng họ sẽ được một nơi riêng để thờ phượng theo truyền thống văn hóa của họ”.

Đài ABC: Trong bản tin 11 giờ trên băng tần số

11. KNTV, San Jose, phóng viên Doug Moore đã tường trình buổi cầu nguyện như sau: “Trên 2,000 giáo dân Việt Nam đã đến tham dự buổi cầu nguyện. Người ta cho rằng giáo dân Họ Đạo sẵn sàng đối thoại với Tòa Giám Mục nhưng hiện nay chưa có một giải pháp tương nhượng nào”.

Trả lời phóng viên đài ABC, TS Trần An Bài nói: “Hòa Giải là hai bên ngồi xuống thảo luận. Giáo dân Họ Đạo vẫn là con cái Đức Cha, họ vẫn thương Đức Cha, và muốn Ngài lắng nghe tiếng nói của họ, đối xử với họ bằng tình thương. Họ muốn được lãnh các phép bí tích mà họ được quyền hưởng.”

Nữ phóng viên Susan Moczygamba còn bình luận thêm về cảnh giáo dân tham dự đông đảo: “Tòa Giám Mục thường nói, nhóm giáo dân chống đối chỉ là số ít, hôm nay họ chứng minh cho Bề Trên thấy rằng họ là đa số. Họ hy vọng Đức Giám Mục sẽ thay đổi lập trường, ban cho họ một giáo xứ như họ hằng mong muốn”. Trong phần cuối bản tin, ông Moore cho biết giáo dân Việt Nam dự định đi lễ bằng tiếng Việt, nhưng vào giờ chót Tòa Giám Mục đã cấm các Cha Sở không được cho giáo dân VN sử dụng thánh đường, nên họ phải hủy bỏ chương trình đó và quyết định đi lễ do Đức Giám Mục chủ tế tại nhà thờ Chánh Tòa.

Đài CBS: Trong bản tin 10 giờ trên bằng tần số 5, phóng viên Hank Plante tường trình về buổi cầu nguyện như sau: “Người Công Giáo Việt Nam đã được hưởng Thánh Lễ bằng tiếng Việt trên mười năm nay từ ngày họ đặt chân lên đất nước này; tuy nhiên cách đây 2 tuần Giám Mục DuMaine đã cấm các Thánh Lễ bằng tiếng Việt Nam. Nhiều cuộc biểu tình phản đối đã xảy ra và giáo dân đã thỉnh nguyện sang Tòa Thánh. Giám Mục DuMaine đã được mời đến dự buổi Lễ Cầu nguyện hòa giải này nhưng Ngài từ chối.”

GS Trần Công Thiện đã trả lời phỏng vấn đài CBS như sau: “Tôi nghĩ rằng đêm nay, đêm Giáng Sinh chúng ta cần phải tha thứ, quên hết mọi lỗi lầm và thực tâm hòa giải. Tôi tin rằng trong đêm Thánh này, Chúa Cứu Thế sẽ ban bình an cho cộng đồng chúng tôi”. Chỉ vào cử tọa đông đảo giáo dân, phóng viên Hank Plante bình luận: “Điều trớ trêu là nhóm người mộ đạo này lại không được Tòa Giám Mục nghĩ đến hoặc dùng làm hậu thuẫn. Họ xin có một nhà thờ riêng, linh mục Việt Nam, để thờ phượng Chúa theo nền văn hóa của họ mà lại không được chấp thuận. Họ đã khiếu nại sang Tòa Thánh về cách đối xử này”. Cha Tân chia sẻ với giáo dân ý tưởng sau đây: “Chúa sinh ra trong cảnh khó nghèo,

Chúa trợ lực và mang bình an đến cho những người bị áp bức. Chúng con mất Quê Hương nhưng không bao giờ n ất Giáo Hội”.

Hình ảnh được đài CBS trình chiếu là cảnh ông già Noel phát quà cho trẻ em Họ Đạo, cảnh dân chúng tấp nập vào phòng dự tiệc Giáng Sinh đi qua cánh cửa có dán bích chương: Yes, Personal Parish; No, Father Duong. Ban đại hợp xướng và cử tọa tràn ngập thao đường rộng lớn của trường Andrew Hill.

Trong phần kết bản tin, nữ xướng ngôn viên cho biết giáo dân Họ Đạo dự định đến tham dự Thánh Lễ tiếng Việt tại một địa điểm chỉ được thông báo vào giờ chót để tránh mọi sự ngăn trở của Tòa Giám Mục.

Nhật báo San Jose Mercury News phát hành ngày lễ Giáng Sinh, 25 tháng 12, 86, đã chạy tít trên trang nhất: “Vụ Công Giáo Việt Nam vẫn bế tắc mặc dầu có buổi lễ hòa giải. Giáo dân bị từ chối không cho tổ chức Thánh Lễ Giáng Sinh”. Hai ký giả Frank Sweeney và David Kutzmann đã hợp tác phỏng vấn và viết bài tường thuật với đại ý như sau:

“Trên 2,000 đồng bào Công Giáo Việt Nam đã tập hợp trong đêm Giáng Sinh, tối thứ tư, đã tham dự buổi lễ cầu nguyện hòa giải mà ban Tổ Chức hy vọng sẽ hàn gắn những vết thương trong cuộc tranh đấu với Tòa Giám Mục San Jose. Tuy nhiên, rất ít hy vọng cuộc tập hợp này có thể mang lại kết quả tốt đẹp cho thỉnh nguyện xin thành lập giáo xứ, sau những tháng biểu tình và chống đối, làm phân tán Cộng Đồng Việt Nam.

Theo Ông Trần An Bài, lãnh tụ nhóm tranh đấu, Đức Giám Mục DuMaine được mời đến tham dự buổi lễ, tổ chức tại thao đường trường Trung Học Andrew Hill. Tuy nhiên, Đức Cha DuMaine đã trả lời rằng việc mời Ngài phải được thực hiện qua LM Lưu Đình Dương, người được Giám Mục DuMaine cử làm Chánh Xứ Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo, trong mùa Hè vừa qua.

Nhóm giáo dân tranh đấu hỗ trợ việc thành lập giáo xứ Việt Nam dựa trên tiêu chuẩn văn hóa và ngôn ngữ của giáo dân hơn là ranh giới địa dư. Họ không chấp nhận Cha Dương vì theo họ, Cha Dương đứng về phía Đức Giám Mục DuMaine. Họ đã ngăn chặn không cho Cha Dương vào cơ sở Họ Đạo và chiếm cứ trung tâm Họ Đạo từ ngày đó.

Trong đêm thứ tư, sau khi Đức Giám Mục từ chối không tham dự buổi lễ, ông Bài tuyên bố: “Chúng tôi bị bế tắc. Chúng tôi hy vọng rằng buổi lễ này sẽ cho Đức Giám Mục DuMaine và mọi người thấy thiện chí của chúng tôi đối với Tòa Giám Mục. Chúng tôi hy vọng Đức Giám Mục sẽ thay đổi lập trường, ngồi xuống đối thoại với chúng tôi. Chúng tôi vẫn thương Ngài và xin Ngài lắng nghe tiếng nói của chúng tôi”.

Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam muốn Đức Giám Mục DuMaine nâng Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo lên thể chế giáo xứ cho người Việt Nam. Cuộc tranh đấu đã leo thang trong nhiều tháng qua và cuối cùng Đức Giám Mục DuMaine đã cấm các Thánh Lễ bằng tiếng Việt Nam tại năm nhà thờ thuộc giáo phận San Jose.

Đám đông vào tối thứ tư thực quá lớn so với Thánh Đường Họ Đạo trên đường Singleton. Vì vậy, Giáo dân Việt Nam đã dùng thao trường Andrew Hill bên cạnh, cho chương trình cầu nguyện và các màn ca vũ nhạc Giáng Sinh. Sau đó, họ dự trù sẽ tham dự Thánh Lễ Giáng Sinh bằng tiếng Việt tại một nhà thờ ở San Jose.

Đám đông đã vỗ tay vang dội khi Cha Nguyễn Mạnh Tân xuất hiện. Cha Tân là một Linh Mục thuộc dòng Phanxicô đã đến giải tội cho giáo dân Họ Đạo trong những ngày trước Lễ Giáng Sinh. Cha có thể là người sẽ dâng Thánh Lễ bằng tiếng Việt nhưng vào giờ chót giáo dân được thông báo là họ không được phép tổ chức Thánh Lễ tại bất cứ nhà thờ nào tại địa phương. Do đó, Ban Tổ Chức quyết định yêu cầu giáo dân đến dự Thánh Lễ Giáng Sinh do Đức Giám Mục DuMaine chủ tế tại nhà thờ Chánh Tòa St. Patrick trên đường Santa Clara, San Jose.

Trước đó, vào buổi chiều, ông Bài nói: “Tôi biết, nếu Linh Mục cử hành Thánh Lễ tại trong thao trường này, Ngài sẽ bị rắc rối với Tòa Giám Mục”. Ông Bài và một lãnh tụ khác đã bị Đức Giám Mục DuMaine phạt vạ tuyệt thông tháng 8 vừa qua về vai trò lãnh đạo cuộc tranh đấu. Hai ông đã kháng cáo sang Tòa Thánh xin hủy bỏ quyết định của Giám Mục DuMaine.

Vụ tranh đấu bắt nguồn từ khi Đức Giám Mục DuMaine quyết định thành lập tại cơ sở hiện diện một Trung Tâm Mục Vụ thay vì một Giáo Xứ. Ngài nói rằng giáo dân Việt Nam sống rải rác trong thành phố và nhu cầu của họ có thể được thỏa mãn tại một số nhà thờ địa phương.

Tuy nhiên, tháng 6, 1985, sau khi nghe thỉnh nguyện của một số đồng bào Công Giáo Việt Nam, Đức Giám Mục đã đổi ý và quyết định biến Trung Tâm Mục Vụ thành Họ Đạo (Mission), một bán giáo xứ (quasi-parish) mà nơi đó Thánh Lễ và các phép Bí Tích khác có thể được cử hành. Đức Cha nói người Công Giáo Việt Nam có thể gia nhập Họ Đạo hay các giáo xứ địa phương.

Thế nhưng, cuộc tranh đấu vẫn tiếp tục và trở nên sôi động trong mùa hè vừa qua, khi Đức Giám Mục DuMaine bổ nhiệm LM Lưu Đình Dương làm Chánh Xứ mới của Họ Đạo.

Thỉnh nguyện trở lại: Nhóm tranh đấu đã thỉnh nguyện trở lại xin thành lập giáo xứ và cho rằng Cha Dương ủng hộ Đức Giám Mục trong chính sách đồng hóa.

Lm Eugene Boyle, phụ tá ngoại vụ của Tòa Giám Mục cho biết giáo dân Việt Nam được mời đến tham dự các nghi thức mục vụ Giáng Sinh tại bất cứ Thánh đường nào họ thích. Dù sao họ cũng phải làm như vậy, vì họ sống rải rác trong khắp giáo phận.

Được biết hạt Santa Clara có lối từ 50,000 đến 70,000 người Việt Nam, Cộng đồng Việt Nam lớn đứng vào hàng thứ ba tại Hoa Kỳ. Lối 7,000 người là đồng bào Công Giáo.

KẾT LUẬN:

Là công dân của xã hội dân chủ như Hoa Kỳ, dù trong lãnh vực tôn giáo khó ai có thể chấp nhận đường lối độc tài và kỳ thị như chính sách của Đức Giám Mục DuMaine. Phóng viên Hank Plante của Đài CBS đã nói với GS Trần Công Thiện trong cuộc gặp gỡ tại Trung Tâm Họ Đạo, chiều ngày 24 tháng 12, 86: “Tôi không hiểu nổi tại sao Đức Giám Mục DuMaine lại đối xử với Cộng Đồng các ông như thế này. Thực là nhục nhã!” Không phải riêng phóng viên Plante, mà dư luận chung của giới báo chí, truyền thông, truyền hình Hoa Kỳ đều thấy rõ Chính Nghĩa của giáo dân Họ Đạo. Tôi nghĩ rằng chính ma-sơ Lacey Marilyn người đã viết bài bôi nhọ và phỉ báng các giáo dân tranh đấu giờ đây nếu không vì nổi cơn (chức vụ giám đốc định cư, USCC) thì cũng đã thay đổi lập trường.

QUAN SÁT VIÊN.

GIÁO XỨ VIỆT NAM

HAY NHÀ THỜ VIỆT NAM.?

Lời Tòa Soạn: Chúng tôi cho chụp nguyên văn bài viết về “Nhà Thờ Việt Nam” đăng trên tờ Đồng Vọng, số 15, Giáng Sinh 1986 của LM Vũ Đình Trác.

1. Được biết ngay khi biến cố San Jose vừa xảy ra, LM Trác đã muốn “ra mắt” với ĐC DuMaine bằng bức điện tin ủng hộ Đức Cha đề ngày 24-7-1986 với hy vọng được Tòa GM mời về hòa giải và rồi Cha Trác có thể được ĐC cho gia nhập địa phận San Jose, và thay thế luôn Cha Dương. Nhưng chức vụ “Sứ giả... giả” sau đó lại được giao phó cho Cha Nguyễn Đức Thiệp, người đã mua tranh ngôi Thánh đường tại Riverside mà Cha Trác đã có công tìm ra để lập trụ sở cho Liên Đoàn. Và cũng vì giáo dân San Jose phản ứng quá mạnh đối với bức điện tin nói trên nên đường về San Jose của Cha Trác kể như tắc lối.

2. Khi lập luận rằng Nhà Thờ Việt Nam cần thiết cho cả giới già lẫn trẻ, tờ Đồng Vọng đã bị ảnh hưởng chính sách mục vụ đồng hóa của ĐC DuMaine trong văn thư ngày 31-5-1984 chia gia đình VN làm 3 thành phần: lão niên, trung niên và trẻ em. Nhưng Đức Cha lại chủ trương khác với Cha Trác rằng hai thành phần sau phải hội nhập vào giáo xứ địa phương vì nói được tiếng Anh. Không biết có nên nhờ Cha Trác giải thích dùm cho ĐC hiểu rằng quan niệm của Đồng Vọng hay và đúng hơn của ĐC DuMaine không?

3. Đồng Vọng nhắc đến tinh thần cảnh giác của một Giám Mục miền Đông Nam. Vậy Đồng Vọng có thấy cái bất hạnh của LM Nguyễn Văn Tịnh trong mấy năm trời mà không thay đổi được chính sách của ĐC DuMaine? Chúng ta phải kết luận LM Tịnh kém tài thuyết phục hơn vị linh mục miền

Đông Nam hay ĐC DuMaine cố chấp hơn vị Giám Mục kia? Câu trả lời chưa rõ, nhưng điểm đáng nói là LM Trác vỗ tay khen ngợi ĐC DuMaine. Đây có phải là một hành động sáng suốt của một vị LM Chủ Tịch Liên Đoàn Tu Sĩ hay không?

4. Đồng Vọng đề cao vai trò của Nhà thờ Việt Nam cho người tỵ nạn. Nhưng thực ra phải nói rằng định chế Giáo xứ thể nhân Việt Nam quan trọng hơn Nhà thờ Việt Nam. Giáo dân San Jose góp tiền mua Nhà thờ từ năm 1982, nhưng Đức Cha DuMaine không cho đặt Minh Thánh, không cho làm lễ. Vậy thì mua nhà thờ trước để làm gì? Sau bao nhiêu thỉnh nguyện và tranh đấu, ĐC mới cho làm lễ ngày thường, còn thánh lễ các ngày chủ nhật và lễ buộc cùng các Bí Tích khác vẫn phải tới nhà thờ Mỹ. Đến khi giáo dân đốt nến biểu tình trước nhà thờ Chánh Tòa 2 năm sau thì mới được làm các Bí Tích tại Nhà thờ đã mua. Và kể từ tháng 7-1986, giáo dân lại một lần nữa yêu cầu ĐC DuMaine thành lập Giáo Xứ Thể Nhân, một định chế vĩnh viễn theo điều 518 Bộ Tân Giáo Luật. Chẳng những LM Vũ Đình Trác không làm gì để hỗ trợ giáo dân, mà vẫn tiếp tục đứng ngoài “đổ thêm dầu vào lửa” cho Cộng Đồng này thêm tan nát. Chúng tôi không tiện liệt kê tên của những linh mục hoàn toàn bất đồng ý kiến với LM Trác vì đó là hành động “Vạch áo cho người xem lưng”, gây chia rẽ xấu xa cho hàng Linh Mục, nhưng Cha Trác vẫn không nhận thức được việc này mà còn tiếp tục khiêu khích giáo dân bằng bức thư ngày 16-12-1986 gửi Cha Tổng Quản Sullivan với những lời lẽ thiên vị, một chiều. Nếu một Liên Đoàn Giáo Sĩ, Tu Sĩ đang thời kỳ củng cố nội bộ, tạo uy tín cho Liên Đoàn mà lại có những người lợi dụng chức vị của tổ chức để mưu tìm lợi ích cá nhân thì tổ chức ấy sẽ đi về đâu?

Nhà Thờ Việt Nam

Lý-tưởng của phần đông linh-mục đang làm mục-vụ cho Việt-Nam tại hải ngoại là có một nhà thờ Việt-Nam, để duy-trì nếp sống Đạo Việt-Nam và tránh những bất-tiện trong khi xử-dụng nhà thờ Mỹ.

- Giới bô-lão và những người Việt đúng tuổi rất cần nhà thờ Việt-Nam, để sống Đạo và hành Đạo liên-tục và sâu thẳm hơn, thiết-thực hơn.

- Giới trẻ cần có nhà thờ VN để thấm-nhuần lòng đạo của Cha ông và giữ vững niềm Tin theo chiều-hướng sùng-mộ của A-Đông.

- Nhiều Vị Tổng Giám-Mục, Giám-Mục Hoa-Kỳ muốn duy-trì nếp sống Đạo vững-chắc của Việt-Nam và bảo-vệ truyền-thống văn-hoá Việt-Nam đã ban phép về giúp đỡ giáo dân VN xây dựng hoặc tạo-mãi nhà Thờ cho giáo-dân Việt-Nam.

- Có một linh-mục miền Đông-Nam, xin phép xây nhà thờ cho Việt-Nam, Đức Giám-Mục địa-phương hỏi : "Tại sao phải có nhà thờ Việt-Nam? Linh-mục thưa : - Nếu có nhà thờ Việt-Nam, chúng con bảo-đảm dân VN sẽ không mất Đạo và mỗi năm sẽ tăng thêm số giáo-dân. Còn nếu phải đi lễ nhà thờ Mỹ, lần lần họ sẽ bỏ và giới trẻ sẽ xa Đạo-ngĩa. Đức Giám-Mục đã suy nghĩ và cho phép xây nhà thờ Việt-Nam. Ngày nay chính Đức Giám-Mục, sau năm năm, đã thấy rõ lời nói của linh-mục Việt-Nam đúng sự thực.

- Đại-Hội Giáo-sĩ Tu-sĩ Việt-Nam tại Hoa-kỳ họp trong tháng 7 vừa qua tại Washington, D.C. đã quyết-nghị : việc xây dựng hay tạo-mãi nhà thờ cho giáo-dân Việt-Nam là một điều cần-thiết, để duy-trì và phát-triển đức Tin và sống Đạo trong hoàn-cảnh mới. Đồng thời các Trung-Tâm, Cơ-sở Việt-Nam rất cần thiết, để bảo-vệ và phát-huy văn-hoá và tinh-thần Việt-Nam, hầu đóng góp phần xây dựng cho Hợp-Chúng quốc thêm phong-phú. Vì thế Đại-Hội đã đạo-đạt thỉnh-nguyện lên Hội-Đồng Giám-mục Hoa-Kỳ, xin cứu xét vấn-đề ban phép và giúp đỡ các cộng-đoàn Việt-Nam có nhà thờ hoặc giáo-xứ VN hay Trung-Tâm Mục-vụ Việt-Nam, để dễ bề thực-hiện mục-vụ gia-đình

mục-vụ sinh-viên, mục-vụ giới trẻ cho VN. Tuy nhiên lập-trường của Đại-Hội GSTS là luôn luôn tuân-phục quyền đoán-định của các Vị Giám-Mục địa-phương. Đại-Hội chỉ bày-tỏ những nhu-cầu và đáp-ứng những nhu-cầu ấy. Có một điểm quan-trọng mọi người đều ý-thức là : xây-dựng Thánh Đường tạo-mãi Thánh Đường là việc có thể và rất cần-thiết, nhưng cần phải nghĩ đến vấn-đề bảo-trì và phát-huy những cơ-sở thờ-tự đó. Tin-tưởng vào nhiệt huyết và ý-chí, lòng đạo-đức của giáo-dân Việt-Nam hải ngoại, những khó-khăn này sẽ giải quyết dần dần một cách dễ-dàng.

- Theo kinh-nghiệm của các dân thiểu-số tại đây, như Mế-Tây-Cơ, Đại-Hàn, Phi-luật-Tân, Nhật-Bản, Trung-Hoa, vì không có nhà thờ riêng để sống Đạo theo tập-tục của dân-tộc mình, nhiều người đã bỏ Đạo hoặc đi theo các Giáo-phái ủng-hộ chiều-hướng mục-vụ của họ.

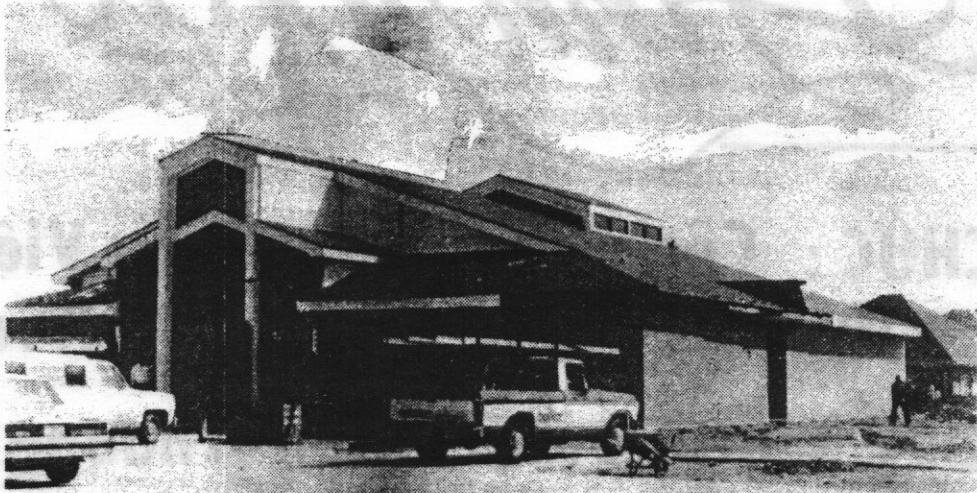
- Theo kinh-nghiệm của chính giáo-dân VN. tại Hoa-Kỳ, Canada, Úc-Châu, những gia-đình Việt-Nam quy-tụ thành giáo-xứ riêng vẫn có cơ-hội tiến-bộ và sống Đạo dễ-dàng sâu xa hơn những gia-đình sống chung với giáo-xứ Mỹ, ấy là không kể một ít trường-hợp đặc-biệt cho một số nhỏ gia-đình. Đặc-biệt đối với giới Trẻ, các đoàn-thể trẻ của các cộng-đoàn Việt-Nam vẫn hưởng nhờ nhiều lợi-ích hơn giới trẻ sống hoàn-toàn theo giáo-xứ Mỹ. Giới trẻ Mỹ ngày nay đang xa dần giáo-xứ.

Hiện-tình trên đây đã được trình-bày lên Hội-Đồng Giám-Mục Hoa-Kỳ. Do vậy một số Giám-Mục Hoa-Kỳ đang quan tâm nhiều đến vấn-đề mục-vụ cho dân thiểu số. Đối với Việt-Nam, nhiều Vị Giám-Mục đã đáp-ứng nguyên-vọng của giáo-sĩ giáo-dân Việt

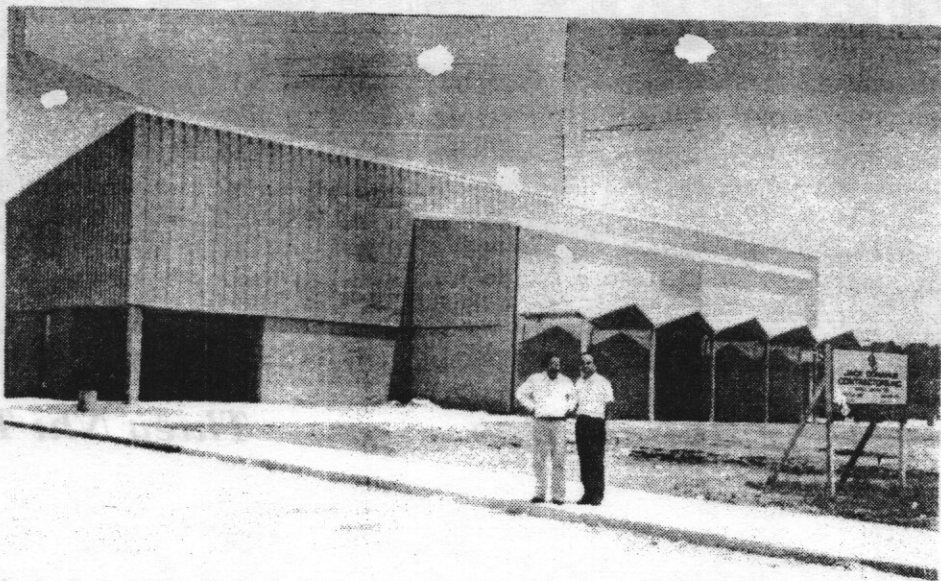

Nam đã ban phép thành-lập, xây-dựng hoặc tạo-mãi Thánh Đường cho các Cộng-Đoàn Việt Nam. Hiện nay trên toàn cõi Hoa-Kỳ, người công-giáo Việt-Nam đã có trên 20 cơ-sở hoặc là Trung-Tâm Mục-vụ hay Trung-Tâm truyền-giáo, hoặc là giáo-xứ thể-nhân (personal Parish) hay giáo-xứ bán thể-nhân (quasi parish, mission). Trong số đó ít nhất đã có 5 cộng-đoàn hay giáo-xứ đã tự tay xây lấy nhà thờ. Trong những năm trước đây có nhà thờ Việt-Nam mới xây cất tại Morgan City do Cha Nguyễn-Ngọc-Lưu quản-nhiệm. Năm ngoái có nhà Thờ Đức Mẹ Lavang tại Houston, do Cha Phạm-Văn-Tuynh quản-nhiệm, nhà thờ Cộng-đoàn Palacios do Cha Phạm-Đức-Trịnh quản-nhiệm. Đặc-biệt năm nay : Đầu năm 1986 có lễ khánh-thành nhà thờ Đức Mẹ Lên Trời tại New Orleans do Cha Ngô-Duy-Linh quản-nhiệm. Cuối tháng 11 vừa qua, Cha Mai-Thanh-Lương cũng làm lễ khánh-thành Nhà Thờ lớn tại Versailles, New Orleans.

Nhà Thờ Đức Mẹ lên Trời của Cộng-Đoàn Toàn-Mỹ, do Cha Joseph Ngô-Duy-Linh quản-nhiệm, khánh thành vào dịp Tết Bính-Dần. Nhà thờ có 500 chỗ ngồi.

Nhà Thờ Maria Nữ-Vương Việt-Nam của Cộng-đoàn Versailles, do Cha Dominic Mai-Thanh-Lương quản-nhiệm, khánh thành ngày 29 tháng 11, 1986. Nhà thờ rộng lớn, xây dựng tiêu-chuẩn Mỹ, gồm 1500 chỗ ngồi.

ĐẠI NHẠC HỘI

Mừng Xuân Đinh Mão 1987

TỔ CHỨC : Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam
và Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình tại S

CHỦ ĐỀ : Nhỏ Nước Lành Than - Thương Kẻ Cớ Hèn

Ca Đoàn Tổng Hợp Họ Đạo

Thiếu Nhi Thánh Thể

GHI CHÚ ĐẶC BIỆT : Khi đến dự văn nghệ, xin Quý Vị đem theo quần áo cũ đã giặt ủi sạch sẽ và đồ chơi trẻ em để giúp đỡ những gia đình nghèo khổ.

**Đúng 3 giờ chiều Thứ Bảy 24-1-1987 tại
Trung Học Andrew Hill (cạnh Trung Tâm Họ Đạo,
số 685 Singleton Road, San Jose)**

VỚI CÁC NGHỆ SĨ THƯỢNG THẶNG

La Thoại Tân

San Jose

**NHẬT
MINH**

HOÀNG LONG

**Hùng Cường -
Mai Lệ Huyền**

Ban AVT

VÀO CỬA TỰ DO

CHA THIỆP SẼ CÓ CUỘC HỌP BÁO?

ĐỖ VĂN HIẾN

A. Từ ngày tôi được đọc ‘Bản Tường Trình Vấn Tắt của Cha Bề Trên Nguyễn Đức Thiệp’ về cuộc tranh đấu của giáo dân VN, San Jose tôi có rất nhiều thắc mắc về công việc của Cha đã được đúc kết lại trong bản tường trình này. Tôi thấy nó chẳng giúp đỡ gì để làm cho tình hình sáng sủa như mọi người đã mong đợi ở sứ mạng “Hòa giải” của Cha. Trái lại nó còn gây thêm ra nhiều nghi vấn, nhiều câu hỏi.

Thường thì khi có những nghi vấn, thắc mắc hay hoang mang về một vấn đề gì thì người có trách nhiệm có một cuộc họp báo để giải thích cho dân chúng hiểu rõ vấn đề để khỏi hoang mang. Vì vậy tôi ước ao có một cuộc họp báo của Cha Thiệp để Cha trực tiếp trả lời những câu hỏi, giải đáp những thắc mắc của mọi người. Tuần báo Dân Tộc số 251, trang 3, loan tin là “Cha Thiệp sẽ trở lại San Jose để cố gắng hòa giải lần chót và có lẽ sẽ có cuộc họp báo”. Tôi vui mừng, và tôi tin là biết bao nhiêu người khác cũng vui mừng như tôi, vì hy vọng những thắc mắc của mình sẽ được Cha giải đáp. Nhưng rồi Tín Hữu số 10 đưa tin là Cha không về được vì lý do bận công việc nhà Dòng, vì Cha bị hăm dọa (?) và vì ngay cả trường hợp Cha có “lên tiếng trong Thánh Lễ mà không có lợi cho họ (giáo dân chống đối), họ cũng sẽ đứng lên và phá rối ngay câu chuyện” của Cha. Đọc tin này tôi

thất vọng vì tôi nghĩ bao lâu Cha Thiệp chưa lên tiếng giải thích thì thắc mắc còn đó và không một ai có thể giải thích thay cho Cha được. Tôi tin là ai cũng có những thắc mắc riêng của mình, có khi giống nhau, có khi khác nhau.

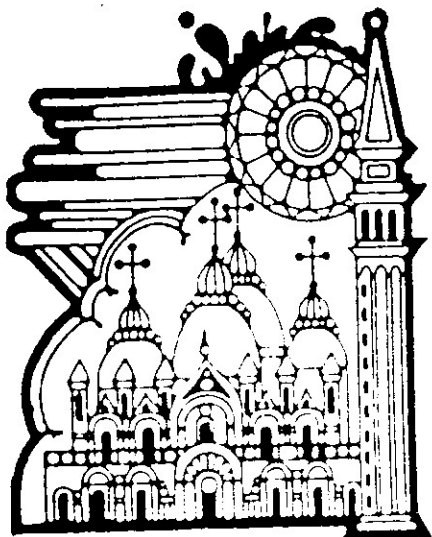
B. Sau đây là một vài hàng trong số những thắc mắc của tôi.

1. DANH CHÍNH NGÔN THUẬN?

Theo tin của các cơ quan có thẩm quyền như Tòa Giám Mục San Jose, Tòa Khâm Sứ, các báo chí Việt Mỹ, các cơ quan truyền thông và ngay cả lời tuyên bố của Cha Thiệp, thì công việc của Cha ở San Jose là “hòa giải”. Báo Mỹ gọi Ngài là ‘mediator’. ‘Mediator’ dịch sang tiếng Việt theo tự điển Anh – Việt là “Người làm trung gian để điều đình”. Từ trên xuống dưới, ai cũng tin công việc của Cha ở San Jose là như thế. Mà không tin sao được, khi lời tuyên bố đó đã phát xuất từ chính Cha, người chính yếu trong việc hòa giải này. Vì thế ai cũng thấy là Cha có quyền hành, ảnh hưởng to tát. Những người trong cuộc ai cũng hồi hộp chờ đợi lời tuyên bố của Cha. Đặc san Đức tin, ra ngày 15-11-1986, trang 44, viết, “Cha Dương vừa hy vọng vừa lo lắng...” “...Những người tranh đấu cũng tràn đầy hy vọng...” Người phe Cha Dương thì thấy mình rất quan trọng vì “được

hân hạnh đàm đạo với Linh Mục Bê Trê trên tỉnh Dòng Barnabas Nguyễn Đức Thiệp trong 3 tiếng đồng hồ – Khi vị sứ giả mới đến đây trong những ngày đầu...” Thậm chí, Đức Tin viết tiếp, “Kể cả Bà Cố lúc này cũng bận bịu nghe điện thoại và nhận những lời thăm hỏi bất đắc dĩ” (!) Ai cũng tin vào tầm mức quan trọng của công việc của cha... Nhưng rồi, trong Báo Dân Chúa 120, trang 17, nhân bài phỏng vấn Cha Thiệp, Cha đã cải chính là Cha “không đến San Jose với tư cách một “Sứ giả Hòa Giải” như ít nhiều người lầm tưởng”, nhưng chỉ được mời đến “để tìm hiểu vấn đề và trình bày nhận định lên các vị có thẩm quyền”. Đọc mấy dòng này, ai cũng sửng sốt, ngỡ ngàng. Thật như tiếng sét bên tai. Ai cũng lầm chứ không phải chỉ có một số người lầm. Ai cũng bị hướng dẫn sai lạc.

Vì đâu có sự hiểu lầm nghiêm trọng này? Khi ĐGM DuMaine yêu cầu Đức Khâm Sứ cử Cha Thiệp về San Jose để giúp đỡ, thì công tác lệnh mà Cha nhận được phải rõ rệt chứ. Tại sao có sự thay đổi đột ngột về danh xưng như thế này? Giữa Tòa Giám Mục và Cha Thiệp đã có một bên không nói sự thật. Vì vậy tất cả mọi người đã bị lầm, chính phe Cha Dương, tay chân của Tòa Giám Mục cũng bị lầm luôn, vì trong Đức Tin, 15-11-86 trang 44, đã viết... “vị sứ giả có đủ yếu tố cần thiết: Danh chính, và cũng bởi đó: Ngôn thuận”. Bây giờ thì ta thấy là “Danh” đã không “chính” và vì vậy “Ngôn” (Tức bản tường trình) đã không thể nào “thuận” được. Thảo nào mà bản Tường trình Vấn tắt của Cha Thiệp có nhiều khuyết điểm quá.

2. TẠO SAO VẤN TẮT? TẠI SAO KHÔNG TOÀN DIỆN?

Theo bản thông cáo “Nhận định về bản Tường trình Vấn tắt của L.M. Nguyễn Đức Thiệp” do hai ông Thiện, Bài ký và đăng trong CN 21, trang 21, thì bản Tường trình của Cha Thiệp dài chín trang. Nhưng Cha Thiệp tóm tắt lại chỉ có ba trang. Tại sao phải tóm tắt? Một văn kiện liên quan đến một biến cố quan trọng như biến cố San Jose, phải được công bố toàn diện. Chín trang chứ dù 90 trang hay 900 trang hay nhiều hơn nữa cũng phải công bố đầy đủ.

Thường thường khi một văn kiện quan trọng, nếu quá dài thì báo chí thường rút ngắn gọn các điểm chính để giúp độc giả đọc qua cho biết. Nhưng những liên hệ muốn biết hoặc có cái muốn nghiên cứu thì họ phải được cung cấp văn bản đầy đủ. Giáo dân muốn biết toàn diện bản Tường trình, vậy Cha Thiệp hay Tòa Giám Mục có bốn phận phải công bố toàn diện bản Tường trình này. Không công bố toàn diện tức là công nhận có điều gì bất lợi cho Tòa Giám Mục nên phải ém nhẹm đi. Làm như thế không hợp lý. Mọi người sẽ nhận thấy sự lạm quyền của Bê Trê và giáo dân VN phải chịu một sự bất công trắng trợn nữa. Vậy không có lý do gì mà bản Tường trình **đầy đủ** của Cha Thiệp không được công bố.

Phải một bài văn gì dù tầm thường như bài luận văn của một học trò tiểu học cho đến một văn kiện quan trọng như một kế ước, tường trình, hiệp ước... luôn luôn phải đi sát với đề tài. Nếu không, sẽ bị lạc đề và vô nghĩa. Hai thỉnh nguyện của giáo dân là nguyên nhân chính gây ra cuộc khủng hoảng đến nỗi ĐGM phải xin Đức Khâm Sứ cho Cha Thiệp về giúp. Thế mà bản Tường trình vấn tắt của Cha đã không hề có chỗ nào đề cập đến hai thỉnh nguyện này. Tôi rất thắc mắc tự hỏi tại sao không có những phần chính yếu này. Bản Tường trình của Cha có khác gì một bức vẽ chân dung mà thiếu cái đầu. Như vậy không còn phải là hình người nữa mà là hình một quái vật. Chúng ta không thể chấp nhận sự kiện này được.

3. VỀ HAI THỈNH NGUYỆN.

a. Xin lập Giáo Xứ Thể Nhân.

Cha Thiệp đã cải chính là Ngài được mời về San Jose không phải để “hòa giải” nhưng là để “nhận định tình hình...” Vậy Cha Thiệp nhận

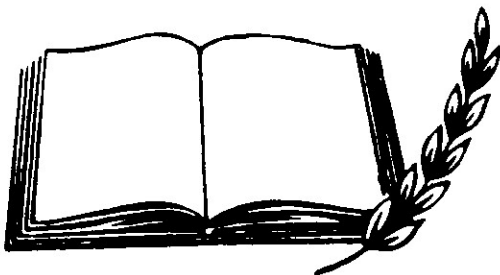
định gì về thỉnh nguyện này? Việc giáo dân xin lập giáo xứ thể nhân có đúng với Giáo Luật không? Nếu không đúng thì không đúng ở điểm nào? Nếu đúng thì Cha Thiệp có trình bày với Bề Trên như thế không?... Tôi nghĩ Cha Thiệp đã đề nghị lên Tòa Giám Mục là Họ Đạo VN hội đủ điều kiện để trở thành giáo xứ thể nhân (như Cha đã nói với hai Ông Thiện, Bài - CN 21, trang 21) và điều này đã không làm đẹp lòng Tòa Giám Mục nên Cha Thiệp đã bị áp lực phải cắt bỏ khi viết bản Tường Trình Vấn Tất.

b. Xin ĐGM rút lại lệnh bổ nhiệm Cha Lưu Đình Dương.

Lý do là vì giáo dân thấy Cha Dương đã không có tình nghĩa cha con với họ, đã chống lại thỉnh nguyện chính đáng của họ? Cha Thiệp đã nhận định gì về việc Cha Dương làm Chánh Xứ Họ Đạo? Cha đã nghe, đã đọc, đã thấy sự chống đối Cha Dương như thế nào rồi. Cha phải có một nhận định. Cha có thấy là trong tình trạng gay gắt như hiện nay, liệu Cha Dương có thể có sự hợp tác của đa số giáo dân để công việc mục vụ của Ngài có thể đem lợi ích cho giáo dân không? Cha đã trình bày với ĐGM như thế nào về vấn đề này?

Tôi nghĩ Cha Thiệp đã nhận thấy rõ công việc mục vụ của Cha Dương ở Họ Đạo VN không thể thành công được và Cha đã trình bày với ĐGM nên bổ nhiệm một linh mục khác (như Cha đã nói với hai ông Thiện, Bài - CN 21, trang 21) và điều này đã không làm đẹp lòng Tòa Giám Mục nên Cha Thiệp đã bị áp lực phải cắt bỏ, khi viết bản Tường Trình vấn tất.

Trên đây chỉ là những lời được đọc trong các báo Dân Tộc, Tín Hữu, Chính Nghĩa mà thôi. Không ai dám chắc đâu là sự thật, phải chờ Cha Thiệp lên tiếng trong một cuộc họp báo rộng rãi thì mới hết được thắc mắc.

C. DÂN CHÚA PHÒNG VẤN CHA THIỆP.

Đọc bài phỏng vấn Cha Thiệp của báo Dân Chúa đăng trong Dân Tộc số 253, trang 9-10, tôi càng thất vọng hơn. Vì, tuy ở đoạn mở đầu, ký giả Dân Chúa nói là “muốn được biết thêm một số những chi tiết liên hệ cần thiết mà tờ phúc trình chưa nói tới”, tôi thấy đây là một cuộc dàn cảnh, hy vọng che lấp các thiếu sót của bản Tường Trình, nhưng thật ra nó càng lộ thái độ thiên vị của Dân Chúa. Ví dụ, ta thử nghe câu hỏi đầy gian ý của Dân Chúa:

“Hỏi - Thưa Cha, như Cha đã thấy thì vấn đề chính yếu của sự chống đối là gì? Cái điện là chống lại lệnh bổ nhiệm cha Lưu Đình Dương làm chánh xứ thay thế cha Nguyễn Văn Tịnh và xin được thành lập Giáo xứ thể nhân. Nhưng cái điểm của cuộc đấu tranh là gì?”

Trong câu hỏi này, ký giả Dân Chúa đã có gian ý cố tình xuyên tạc rằng mục tiêu của giáo dân không phải là thực sự tranh đấu cho hai thỉnh nguyện, nhưng chỉ dùng hai thỉnh nguyện làm bình phong để tranh đấu cho những mục tiêu khác. Chiếc mặt nạ của Dân Chúa đã rơi xuống, để lộ cái mặt thật của Dân Chúa là thiên vị chống giáo dân tranh đấu. Làm sao độc giả còn có thể tin tưởng vào những bài vở, ý kiến thiếu khách quan của Dân Chúa để tìm biết sự thật? Dân Chúa đã không phục vụ độc giả trong việc tìm kiếm sự thật mà lại còn hướng dẫn độc giả một cách sai lạc. Là một độc giả của Dân Chúa, tôi thấy bực mình vì bị lừa. Là một giáo dân, tôi thấy hổ thẹn vì thái độ thiên vị bất xứng của ký giả Dân Chúa trong bài phỏng vấn này.

Đọc bài phỏng vấn này làm tôi nhớ lại thái độ thiên vị của Dân Chúa trong bài “Nước Mắt Đầy Máu” của Dân Chúa số 117. Đạo đó tôi có viết một bài trả lời và yêu cầu Dân Chúa đăng bài của tôi vì luật lệ về sự công bằng của Báo Chí và quyền lợi của độc giả được đọc ý kiến khác biệt về một vấn đề. Nhưng Dân Chúa không đăng và cũng không trả lời.

D. HỌP BÁO?

Nếu ta được cái may mắn có cuộc họp báo hay phỏng vấn Cha Thiệp thì chắc là ta sẽ hết thắc mắc về hành động của Cha. Tôi chắc ai cũng đã có sẵn một số câu hỏi và sẽ được hỏi thẳng Cha. Như vậy Cha cũng dễ trả lời. Sau đó ta được trực tiếp góp ý với Cha để tìm cho ra sự thật về nội dung bản Tường Trình đầy đủ của Cha cũng như ý kiến của Cha về các vấn đề liên

hệ khác nhau hơn như cuốn băng nhựa, Cha Dương v.v... Tái xã hội cởi mở của nước Mỹ này và nhất là thái độ của giáo hội Công Giáo ngày nay đòi hỏi mọi công việc của giáo hội phải quang minh chính đại, ta có nhiều hy vọng được gặp lại Cha để Cha có dịp giải đáp mọi thắc mắc của ta.

E. TẠI SAO DỪNG THÁNH LỄ?

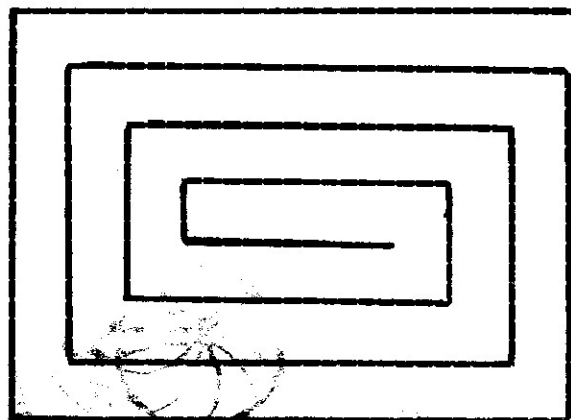
Viết đến đây, tôi muốn góp ý về câu hỏi của Cha Thiệp viết trong thư gửi cho cha Sullivan đăng trong Tín Hữu số 10, trang 6 mà tôi đã ghi ở đầu bài này. Câu đó như sau: *"Theo chỗ con (cha Thiệp) biết, ngay cả trường hợp con có lên tiếng trong Thánh Lễ mà không có lợi cho họ (giáo dân chống đối), họ cũng sẽ đứng lên và phá rối ngay câu chuyện của con"*. Tôi ngạc nhiên vì tại sao Cha Thiệp lại có ý nghĩ như vậy? Theo tôi hiểu thì Thánh Lễ là lúc để cho giáo dân thờ phượng Chúa. Tại sao lại muốn dùng Thánh Lễ để nói chuyện này nọ. Nếu Cha muốn nói chuyện này nọ thì dùng nơi khác như Tòa Giám Mục, trụ sở USCC, Trung Tâm Họ Đạo v.v..., thiếu gì chỗ khác, chứ sao lại dùng Thánh Lễ. Làm thế là tục hóa Thánh Lễ rồi. Nhớ lại những vụ xô xát xảy ra trong nhà thờ là vì Bề Trên cố tình cho phép phe Cha Dương dùng Thánh Lễ để tranh giành ảnh hưởng, làm sai mục đích của Thánh Lễ. Nói thẳng ra, nếu Bề Trên hành động đúng mức như Cha Sở ở nhà thờ Our Lady of Peace thì có xảy ra rối loạn gì đâu. Những điều đơn sơ, giản dị như vậy ai cũng biết, nhưng Bề Trên cứ cố tình làm. Phe Cha Dương cứ cố tình lợi dụng để gây ra khiêu khích. Khi một bên khiêu khích thì bên kia phải phản ứng, gây ra xô xát rồi đổ lỗi cho cho người ta phá lễ. Cách tranh giành này là một hành động rất ấu trĩ, không bao giờ giải quyết được gì cả. Và theo pháp luật, bên cố tình khiêu khích bao giờ cũng có lỗi nặng hơn.

Tôi tin là Cha Thiệp vẫn thường đọc Chính Nghĩa, Đức Tin và Tín Hữu như Cha đã tỏ ra trong bài phỏng vấn của Dân Chúa. Cha đã thấy những thắc mắc của giáo dân được biểu lộ trong Chính Nghĩa. Vậy, vì lợi ích của mọi người và của chính Cha, xin Cha tổ chức một cuộc họp báo rộng rãi để làm sáng tỏ các vấn đề, càng sớm càng hay.

Lê Thị Như Hoa vịnh tranh Giáng Sinh 86
số 15 của Đồng Vọng

*"Vinh Danh Thiên Chúa trên Trời,
Bình an dưới thế cho người... Phù Tang"*

“Sứ giả”... ngây thơ

Chính Nghĩa xin đăng một câu hỏi thật là “học búa” của báo Dân Chúa đối với Cha Nguyễn Đức Thiệp, vị “cứu tinh” của Đức Giám Mục DuMaine.

Hỏi:— *Thưa Cha, xin Cha dành cho độc giả Dân Chúa câu hỏi chót là: Có dư luận cho rằng Dòng Đồng Công lợi dụng bán cuốn băng ghi buổi nói chuyện của Cha để lấy tiền giúp Nhà Dòng. Dư luận đó như thế nào?*

Thưa:— *Ơ, thật là buồn cười! Cũng có người cho Dòng Đồng Công chúng tôi đang lợi dụng bán cuốn băng ghi buổi nói chuyện của tôi với một số anh em thuộc phong trào Bảo Vệ Đức Tin, để lấy tiền xây nhà.*

Tôi xin xác quyết: Tôi không hề muốn, không cần nhờ và cũng không biết rõ ai đã ghi âm như vậy, hướng chi là bán lấy tiền. Thật khó hiểu người nào đã cố tình gán cho Dòng Đồng Công chúng tôi việc bán băng kỳ lạ này.

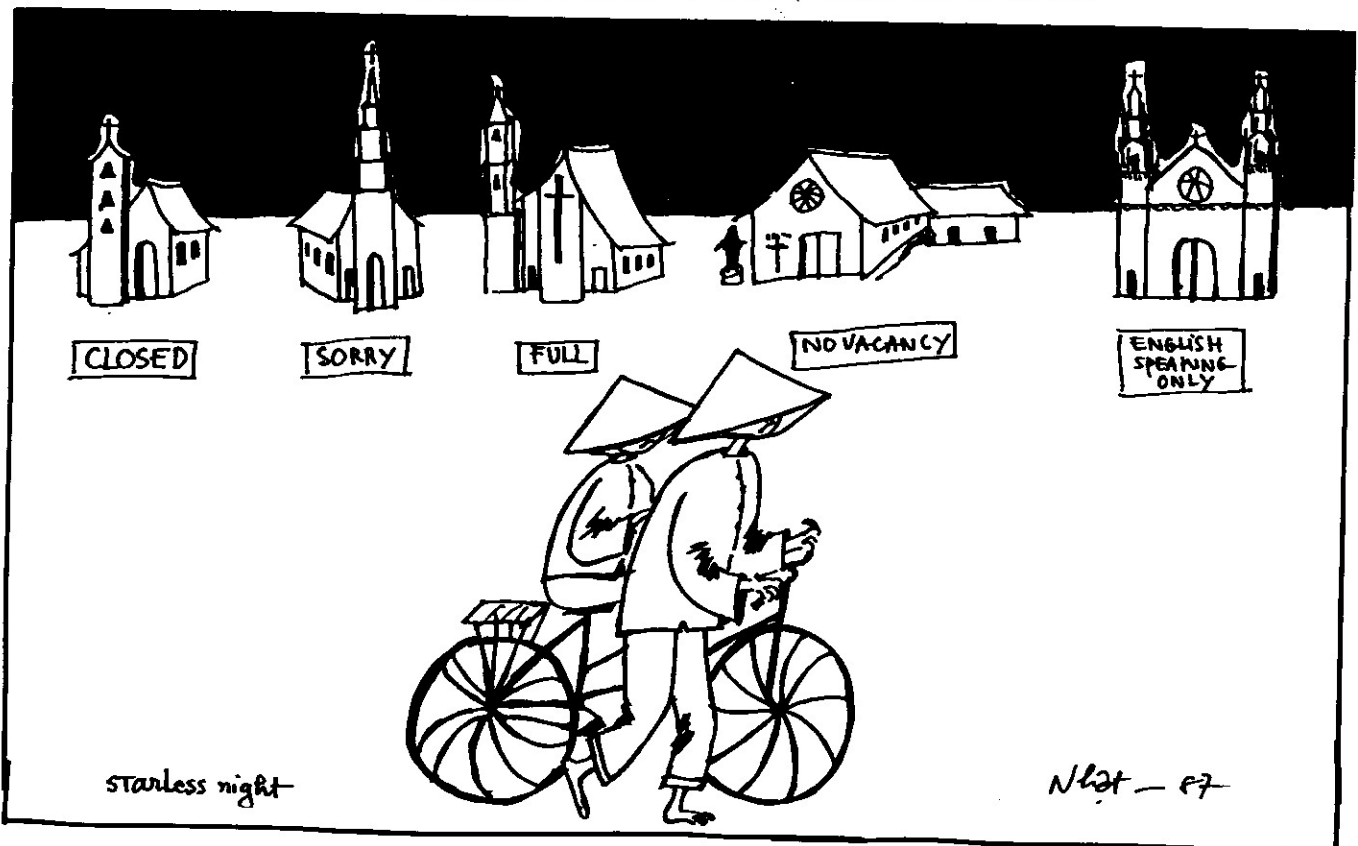
Bị hiểu lầm là “Sứ giả” trong khi không có tư cách đó đã là một thất bại của Cha Thiệp. Rồi đến việc đem câu chuyện mật của bên này “làm quà” cho bên kia và “bị” người ta thâu băng đem bán mà Cha Thiệp cũng không biết ai thâu thì quả thật là quá... ngây thơ!

Bài phỏng vấn được báo Dân Chúa công bố vào dịp Giáng Sinh 1986, trong khi tờ Tín Hữu số 3, cơ quan ngôn luận chính thức của Cha Dương trong phong trào “Tận diệt giáo dân để về làm Chánh Xứ” đã rao bán cuốn băng này từ ngày 25-10-1986 với hình thức trang trọng (!) nguyên văn như sau:

TÌN ĐẶC-BIỆT:

Quý vị nào muốn có cuốn băng nhựa CHA THIỆP, xin thu về tòa soạn TH. kèm theo cước phí 3 dollars và địa-chỉ. Quý độc-giả ủng hộ xin tùy tâm.

Chính Nghĩa có bằng chứng là nhiều giáo dân đã gửi số báo đó đến Ngài cùng với cuốn băng, vậy mà không hiểu sao Ngài còn có thể trả lời là “không biết rõ ai đã ghi âm như vậy”, Chẳng lẽ Chính Nghĩa thâu?! Chắc chắn Ngài có viết thư chính thức cho Cha Dương và Ông Chủ Tịch báo Tín Hữu để hỏi về vụ bán cũng như tổng cộng số tiền ủng hộ cuốn băng này. Thông thường, Chính Nghĩa không muốn công bố những loại thư từ riêng tư như vậy trên mặt báo này.

NGUYỆN NHIỀU HƠN NỮA ĐỂ VƯỢT QUA THỬ THÁCH

Bài của Đường Trung

*Chúa vào cầu nguyện trong vườn nhiệt
Thấy tội loài người lòng thâm thiết
Máu lộn mở hôi đổ tóa ra
Phó mình vào nộp tòa quan xét...!*

Khi xưa trước khi Chúa vào chịu nạn, Người cũng phải vào vườn nhiệt cùng chọn nơi thanh vắng mà cầu nguyện trước đã. Họ Đạo NVCTTĐ trước đây, sắp dâng thỉnh nguyện xin Giáo Xứ Thể Nhân cũng theo con đường ấy để cầu nguyện, có đêm đã phải đốt nến vào 8 giờ tối trước Nhà Thờ Chính Tòa, đường Santa Clara, San Jose, để cầu nguyện và còn cầu nguyện liên tục mới thấy được kết quả cùng những tia sáng lộ dạng, dần dần. Đến nay thì ánh sáng đó lúc tỏ, lúc mờ trong thử thách, qua cơn cấm cách của Đức Giám Mục, nhưng ý chí của giáo dân mỗi ngày một bền vững, đoàn kết, hăng say hơn hết, nào là hòa giải, thương thuyết, hy vọng và nhất là cầu nguyện kêu xin, năn nỉ, nài van cho thành được Giáo Xứ cho người Việt Nam tị nạn. Càng ngày càng thấy rõ ai là kẻ xây dựng, ai là người phá rối, đâu là sự thật và những ai vất vả, tận tình, hy sinh, thương yêu đùm bọc lấy nhau để vượt qua những sự khó khăn hiểm trở. Còn Đức Giám Mục, cho chẳng ra cho, dùng đủ mọi cách cấm đoán, khuyến khích một số người không thích có Giáo Xứ chống đối, phá phách, ngăn cản v.v...

Năm nay vui lễ Giáng Sinh, Họ Đạo đã tổ chức một buổi Đại Lễ cầu nguyện Hòa Giải tại trường trung học Andrews Hill vào tối thứ tư 24/12/86 lúc 7g30 nhưng đến giờ chót được biết tin Đức Giám Mục không tham dự. Các Cha Việt Nam cũng bị Tòa Giám Mục cấm đoán luôn, cùng các Thánh Lễ Giáng Sinh bằng tiếng Việt cũng không có, nhờ vậy mà giáo dân Họ Đạo đã phải đi lễ Giáng Sinh tại nhà thờ Chánh Tòa đường Santa Clara do Đức Giám Mục làm lễ lúc 10g tối ngày 24/12/86. Thánh Đường đã chật ních người, đa số là giáo dân Họ Đạo đến dự lễ với tinh thần hòa giải cùng kết hợp mật thiết với Thiên Chúa cũng như 2 người đại diện giáo dân đã bị rút phép thông công cũng đã sẵn sàng đón nhận Chúa Hải Đồng trong đêm Giáng Sinh do chính Đức Giám Mục trao cho. Như vậy giáo dân đâu có muốn ly khai Giáo Hội, có rời đạo đâu? Họ sẵn sàng kết hợp với Chúa và Giáo Hội cũng như vâng lời Đức Giám Mục trong lời nguyện giáo dân: "Lạy Chúa! Trong nghi lễ hòa giải hôm nay, chúng con suy niệm lời của Đức Giám Mục Du Maine. Vì là người Công Giáo, có thể chúng con mất Quê Hương, nhưng chúng con sẽ không bao giờ mất Hội Thánh... và Hội Thánh không phải Đức Giám Mục này hay Cha Sở này... Hội Thánh chính là bàn thờ này, phép Thánh Thể này mà chúng ta chia xẻ như một dấu chỉ của tình thương và hòa giải". Chúng con mong ước được tìm thấy bàn thờ ấy...

Nhân dịp lễ Giáng Sinh, Họ Đạo San Jose đã hòa giải với Chúa, để chứng tỏ cho Đức Giám Mục thấy lòng sùng đạo và tinh thần hòa giải rồi bây giờ chỉ còn chờ đợi các lễ nghi trên bàn thờ, nhà thờ xứ đạo này như ý của Đức Giám Mục. Họ Đạo đã được VUI trong lễ Giáng Sinh nhưng chưa có MỪNG, vì còn phải đợi có GIÁO XỨ để ăn mừng. Còn sự THƯƠNG thì đã sẵn có rồi.

Trong tờ Đồng Vọng số 15 phát hành lễ Giáng Sinh 86, Linh Mục Vũ Đình Trác Chủ Tịch Liên

Đoàn Công Giáo Việt Nam tại Hoa Kỳ trước đây đã ủng hộ lập trường của Đức Giám Mục DuMaine mà nay cũng phải công nhận Nhà Thờ, Xứ Đạo Việt Nam cho người tỵ nạn là cần thiết, đặc biệt trong năm 1986 đã có hai nhà thờ khánh thành ăn mừng: 1) Nhà Thờ Đức Mẹ Lên Trời của Cộng Đoàn Toàn Mỹ do Cha Ngô Duy Linh quản nhiệm, khánh thành vào dịp Tết Bính Dần, nhà thờ có 500 chỗ ngồi. 2) Nhà Thờ Maria Nữ Vương Việt Nam của Cộng Đoàn Versailles, New Orleans do cha Dominic Mai Thanh Lương quản nhiệm, khánh thành ngày 29 tháng 11, 1986, nhà thờ rộng lớn, xây dựng tiêu chuẩn Mỹ, gồm 1.500 chỗ ngồi.

Nói tới đây thì đã thấy tinh thần Hòa giải cầu nguyện của Họ Đạo tổ chức trong tinh thương xót

bổ hận thù và kết quả đã đem lại sự hòa giải thực sự với Thiên Chúa, chỉ còn chờ sự quyết đoán của phía Tòa Giám Mục mà thôi, nhưng dù sao Họ Đạo cũng đã tiến tới tốt đẹp, song còn cần phải cầu nguyện âm thầm xin Chúa, nếu việc xin Giáo Xứ được đẹp lòng Chúa và hợp với luật lệ hiện hành của Giáo Hội thì chẳng sớm thì muộn thế nào Đức Giám Mục cũng sẽ cho, còn nếu Đức Giám Mục trước đây hứa sẽ cho, rồi lại bắt phải có các điều kiện, hoặc thay đổi ý kiến, nay thế này mai thế khác thì chỉ làm cho giáo dân càng ngày càng xa dần chủ chăn. Còn việc Cha Dương, các việc sáng tỏ như ban ngày: giấy trắng mực đen có sẵn, bút sa gà chết rồi; chẳng thấy nói được chi cả, chỉ khư khư ôm lấy Đức Vàng Lời. Chỉ xin Ngài nhìn rõ thực trạng Họ Đạo mà tỵ xử.

Cầu nguyện hòa giải và Thánh Lễ Chủ nhật 4-1-86 tại San Jose

TRÍCH VIỆT NAM NHẬT BÁC

San Jose (KA) - Hàng ngàn giáo dân Việt Nam đã tham dự đại lễ cầu nguyện hòa giải được long trọng tổ chức lúc 6 giờ chiều ngày thứ bảy 3-1-87 tại nhà thờ Nữ Vương Hòa Bình (Our Lady Of Peace) số 2.800 Mission College Boulevard, Santa Clara, CA 95051. Trước đó là phần tham dự thánh lễ Misa cùng với các giáo dân Mỹ. Buổi Đại lễ cầu nguyện này được tổ chức bởi họ đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo và Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý Hòa Bình và đặt dưới quyền chủ tọa của Linh Mục Chính Xứ Sweeny. Lễ cầu nguyện bằng 50 kinh Mân Côi dâng kính Đức Mẹ để cầu nguyện đặc biệt cho Đức Giám Mục Pierre DuMaine, Linh Mục Tổng Quản Sullivan cùng như cầu xin cho Họ Đạo NVCTĐ sớm tìm được an bình trong nhiệm thể Chúa Kitô, trong tình nghĩa đồng bào ruột thịt. Trang hạt Mân Côi đã được dâng kính Đức Mẹ bằng sáu ngôn ngữ khác nhau: Hoa Kỳ, Mễ Tây Cơ, Latin, Phi Luật Tân, Việt Nam và Nhật Bản.

Phần thứ nhất của Đại Lễ cầu nguyện đã chấm dứt lúc 6 giờ 30 chiều và chuyển sang phần thứ hai của nghi lễ là đốt nến, dâng hoa và đọc kinh trước Tượng Đai. Hàng ngàn giáo dân Việt Nam đã tuân tự tiến lên Tượng Đai, với nến sáng và hoa thơm làm rực rỡ cả khu vực Lễ Đai

giữa một buổi tối mưa phun. Mọi người sốt sắng dâng lời cầu nguyện đặc biệt cho Tổ Quốc Việt Nam, cho đồng bào ruột thịt đang sống trong gông cùm Cộng sản sớm thoát ách nô lệ, cho Giáo Hội Việt Nam đang bị bách hại, cho Giáo Phận San Jose được nhìn thấy côi lòng và đức tin của giáo dân Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo để sớm có giải pháp an hòa. Đại lễ cầu nguyện đã chấm dứt

lúc 7 giờ 05 phút tối trong cơn mưa tầm tã của một trận bão rot.

Thanh lễ chủ nhật 4-1-87

Ngay từ 9 giờ 30 sáng một số rất đông giáo dân Việt Nam đã kéo về nhà thờ Chính Tòa để tham dự thánh lễ Chúa Nhật.

Trước khi Thánh Lễ bắt đầu, giáo dân Việt Nam đã được mời xướng kinh bằng tiếng Việt. Trong thánh lễ, giáo dân Việt Nam thuộc Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo đọc sách thánh bằng tiếng Việt xen kẽ với phần tiếng Mỹ. Ông Bà Trần An Bài được mời dâng lễ. Giáo dân Việt Nam đã kết lễ bằng bài hát Giang Sinh quen thuộc "Hang Bê Lem" với sự hướng dẫn của anh Phát và cô Diệp và phần phụ họa của ban nhạc nhà thờ Chính Tòa.

Thánh lễ đã kết thúc bằng phần phát bánh kẹo, một nghi thức cổ truyền của dân tộc Mễ sau mọi dịp Giang Sinh.

ĐÂY LÀ SỰ THẬT 100%.

GIUSE HIỂN (Sunnyvale)

Sự việc xảy ra trước mắt tôi khi tôi đã biết gia nhập ca đoàn hát các lễ trọng, cả bằng tiếng La-tinh nữa, nhiều khi đi hát “Requiem” cho lính Pháp chết trận.

Khoảng đầu năm 1950, lúc ấy tôi khoảng ngoài 20 tuổi. Một buổi sáng Chúa Nhật, lễ tất, tại cửa nhà thờ tỉnh Lạng Sơn, nơi đặt Tòa Giám Mục. Ông Báú khoác tay bà Nghia Thịnh đi ra, cùng với 2 người con trai. Cả 3 người đều làm mật thám cho Pháp. Ông Báú chỉ thẳng vào mặt Cha Xứ là LM. Giuse Vũ-Toàn (nay Ngài đã an nghỉ tại Kinh 3 Cái Sắn, Rạch Giá): “Nếu Cha cởi áo chùng thâm ra, tôi sẽ bắn chết Cha ngay”. Giáo dân vội vàng đẩy Cha Toàn vào nhà Xứ.

Ít ngày sau, Cha Toàn nhận được lệnh của Đức Cha Félicé De Valoir Hed đổi đi khỏi xứ. Đức Cha Félicé De Valoir Hed có Đức Cha Reginado làm phụ tá. Người ta không hiểu tại sao, Cha Toàn bị đổi đi quá lẹ như vậy? Thưa là, Cha Toàn đã ngăn cản Ông Báú không được lấy Bà Nghia Thịnh là thương gia tại Phố Kỳ Lừa tỉnh Lạng Sơn, là người đã có chồng. Cha Toàn đã làm một việc đúng với luật Công Giáo chỉ một vợ, một chồng như chúng ta đều biết. Gia đình Ô. Báú là dân Tây, mà Cha Toàn là Cha Xứ của nhà thờ Chính Tòa, lại có văn phòng Tòa Giám Mục. Cha Toàn rất có vai vế với người Pháp, nếu ai hoạn nạn gì chạy đến Cha là Cha xin Pháp được ngay, Cha Toàn đã du học tại Pháp lại được một bà Pháp nhận là con nuôi và nhiều cơ quan tại Pháp gửi gắm cho Xứ. Do lời xin xỏ của Cha, các máy móc, nhất là quả chuông Pháp hiện còn tại Kinh 3, Cái Sắn, Rạch Giá. Gia đình tôi còn mang ơn Ngài cả về tinh thần lẫn vật chất như tiền bạc và lúa gạo nữa.

Điểm tôi muốn nhấn mạnh là chỉ có một gia đình chống Cha Toàn mà Đức Cha Hed đã vội vàng đổi một Cha Xứ đi thật xa.

Vậy “282 người không muốn Cha Dương về xứ này, chứ chưa nói đến 2,820 người hoặc 2,000 chữ ký, mà Đức Cha DuMaine cứ khư khư giữ ý định bổ nhiệm LM Lưu Đình Dương thì nghĩa là sao?” Giáo xứ thể nhân cần và rất cần mà chưa hẳn là cần cho bằng một linh mục biết thương yêu con chiên. Xin minh xác tôi chỉ là một người công giáo, không thuộc phe ông Bài, ông Thiện, hiện nay là con chiên của ĐC DuMaine mà tôi kính mến, tôi rất quý trọng Hàng Giáo Phẩm; nhưng trong đó cũng có một số tu sĩ đáng trách.

ĐC Félicé De Valoir Hed muốn Họ Đạo yên ổn và những sự việc đáng tiếc xảy ra, Ngài cũng ra án phạt chế tài Ông Báú. Tôi rất kính mến ĐC DuMaine, tôi nghe người ta kể rằng: Đức Cha rất thông thái; nhưng tôi cả dám thưa rằng Đức Cha Hed cũng thông minh không kém, có ĐC Jacq phụ tá, do Ngài truyền chức. Có Cha chính cũng quyền hạn như Cha Sullivan, nay Ngài là ĐGM địa phận Long Xuyên, Rạch Giá: Micae Nguyễn Khắc Ngữ.

Cúi xin Đức Cha xét lại vì lòng thương yêu con cái hầu rút ngắn sự xa cách giữa cha con. Con tin tưởng việc xét lại của ĐC sẽ đem lại an bình cho Họ Đạo, cho tình nghĩa cha con. Việc xét lại của ĐC sẽ tăng lòng kính thảo của con chiên đối với Đức Cha.

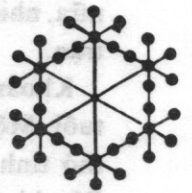
Tôi rất hân hoan và bù ngùi cảm động khi đọc lời nguyện giáo dân trong đêm lễ Noel 1986 vừa qua.

Xin Chúa Thánh Linh đổ tràn ơn phúc trên Đức Cha.

PHÓNG SỰ HÌNH ẢNH

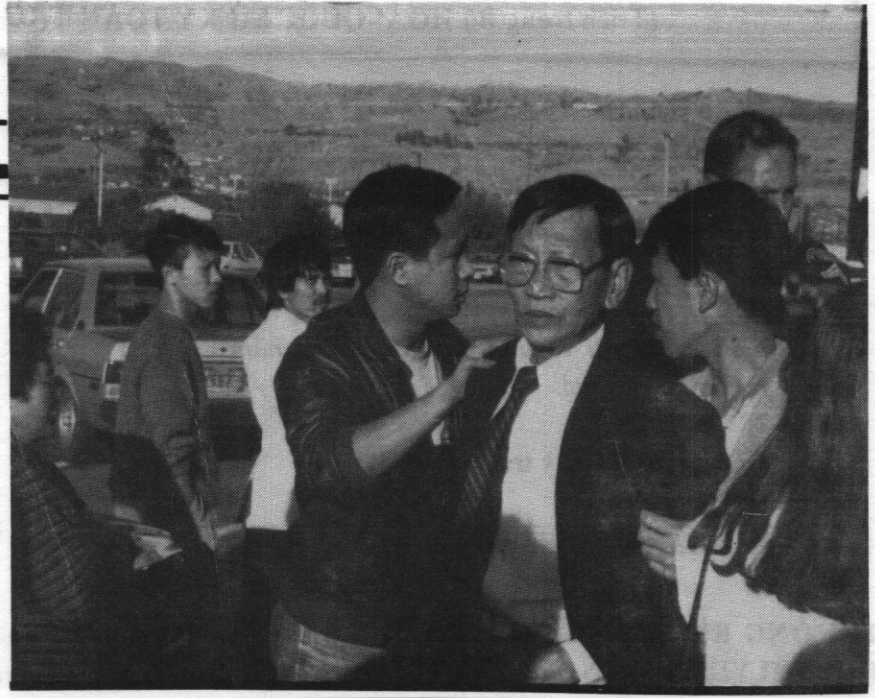
BÂY LÁ SỰ THẬT

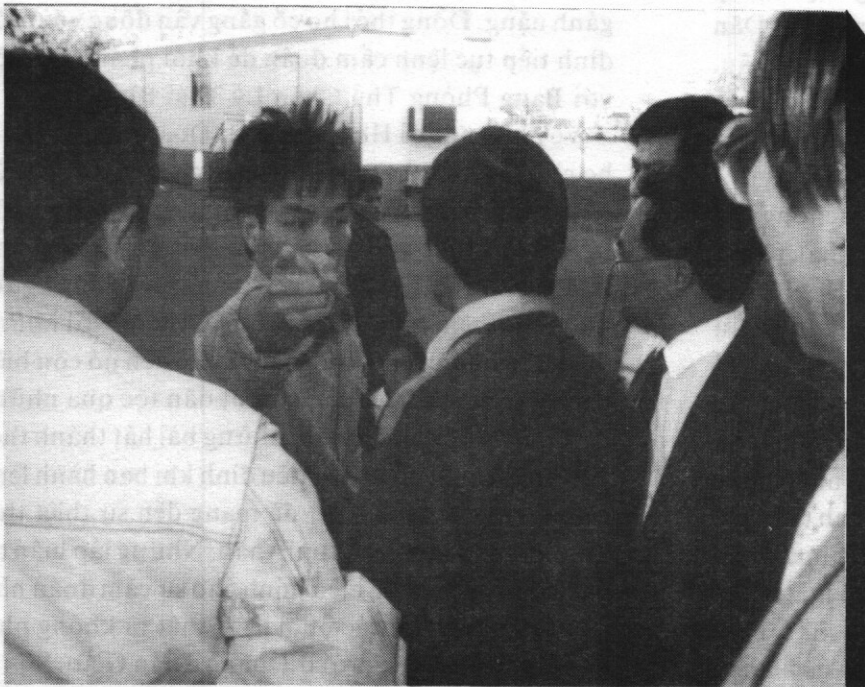
Hình ảnh một con chiên ngoan đạo của Cha DƯỜNG đang "CẦU NGUYỆN" (!) trong nhà thờ.....

....vả "đọc lời nguyện giáo dân!"

Một lãnh tụ Quân Cán Chính được Cảnh Sát "MÔI" ra khỏi Thánh Đường.

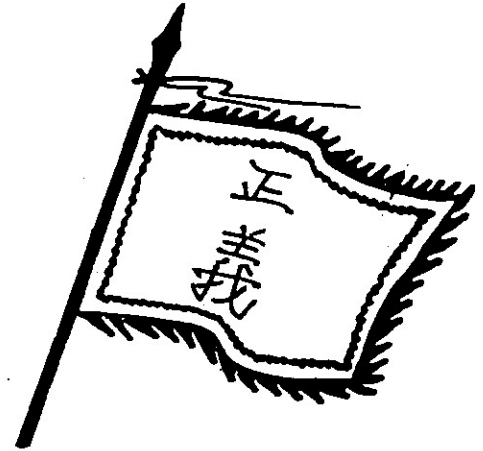
Một TÍN HỮU đang đỡ cao tay, "tuyên xướng ĐỨC TIN" sau giỗ lễ.

THỜI KỲ VONG QUỐC

(Trích trong Bộ HOÀI QUỐC SỬ KÝ TOÀN THU của Tôn Thất Thiệt)

LTS: Bộ HOÀI QUỐC SỬ KÝ TOÀN THU do sử gia Tôn Thất Thiệt biên soạn và được nhà xuất bản Gió Độc ấn hành năm 3050. Đây là câu chuyện dã sử viết về một vương quốc xa xưa vào cuối thế kỷ thứ 20. Mọi chi tiết trong câu chuyện đều hoàn toàn có tính cách tưởng tượng. Tất cả mọi sự trùng hợp về địa danh, nhân vật và tình tiết đều không nằm trong ý muốn của tác giả.

(Tiếp theo kỳ trước)

TRƯỜNG KỲ KHÁNG CHIẾN: CÔNG LUẬN ĐỐI VỚI VIỆC NGĂN CẤM TẾ TỰ.

Tờ lịch cuối cùng của năm 1986 rơi xuống. Những tờ lịch mới còn thơm mùi mực của năm 1987 Tây Lịch bắt đầu xuất hiện. Người Hoài Quốc bàng hoàng giật mình vì thời gian qua nhanh như bóng câu. Thấm thoát đã hơn 5 tháng, cuộc biến loạn tại Doanh Tuấn Giáo vẫn không một tia hy vọng sẽ được giải quyết trong thời gian ngắn. Dân chúng chào đón năm mới trong sự bồn chồn lo âu.

Sau 4 tuần lễ từ ngày Hoàng đế Thạch Đồ Ma ra chiếu chỉ hủy bỏ tất cả các nghi lễ tế tự của người Hoài Quốc trong toàn lãnh thổ Hồ Sinh, người Hoài Quốc thuộc cả hai phe ủng hộ và chống đối triều đình đã có những ý kiến trái ngược nhau rõ rệt. Phe ủng hộ triều đình gồm những người Hoài Quốc trung thành với Tổng trấn Lộ Dung, được sự hướng dẫn bởi Tham Mưu Bộ của ông, đã bày tỏ thái độ dứt khoát: hoàn toàn ủng hộ lệnh cấm các buổi tế tự của triều đình. Lý do chính đưa đến thái độ trên là tinh thần tự nguyện, muốn hội nhập hoàn toàn vào xã hội của người bản xứ. Với tinh thần hội nhập này, những nghi lễ tế tự bằng ngôn ngữ Hoài Quốc không còn là điều cần thiết đối với họ. Họ có thể tham dự các buổi tế của người bản xứ tại các Đền thờ ở các Trấn. Một lý do nữa là sự yếu kém về thực lực. Thủ hạ của Lộ Dung đã cố gắng nắm quyền chủ động tại các buổi tế tự trước kia nhưng không thể nào thực hiện được. Với một số dân thưa thớt lại phải đối đầu với lực lượng hùng mạnh của Chân Lý Thái Bình, phe Lộ Dung bị bắt buộc phải ở

vào thế thụ động, tránh né. Trước đó, họ phải trải mỏng lực lượng để yểm trợ cho thủ hạ tại các buổi tế tự. Điều này đã làm cho tiềm lực của họ bị suy yếu. Thêm vào đó, sự gia tăng đóng góp tài chánh để cân bằng sự thiếu hụt của thuế Đền thờ do việc tẩy chay của Chân Lý Thái Bình càng làm cho họ thêm kiệt quệ. Do đó, khi lệnh cấm của triều đình được ban hành, họ đã tỏ ra hoan hỉ, cảm thấy như trút được gánh nặng. Đồng thời họ cố gắng vận động với triều đình tiếp tục lệnh cấm đoán để khỏi phải trực diện với Bang Phòng Thủ Chân Lý Thái Bình.

Về phần người Hoài Quốc tại Doanh Tuấn Giáo, họ chống đối hoàn toàn lệnh cấm đoán bất công của triều đình. Đối với họ, các nghi lễ tế tự bằng ngôn ngữ Hoài Quốc vẫn được xem như một điều gì linh thiêng cao quý. Trước hết, nó giúp cho những người tham dự thêm lòng sốt sắng, hiệp thông với những diễn tiến quan trọng trên bàn tế. Kế đến nó còn biểu tượng sắc thái đặc thù của một dân tộc qua những lời kinh nguyện thâm sâu, những bài hát thánh thót bằng ngôn ngữ của họ. Triều đình khi ban hành lệnh cấm đoán các buổi tế tự đã mang đến sự thiệt thòi không ít cho họ về mặt tinh thần. Những lập luận do triều đình đưa ra để biện minh cho sự cấm đoán như trật tự an ninh tại các buổi tế tự thật ra không phải do lỗi của những người ở Doanh Tuấn Giáo. Sự rối loạn này bắt nguồn từ thái độ cứng rắn của triều đình khi những người lãnh đạo cố tình áp đặt thể của kẻ có quyền, bất chấp thái độ chống đối của một đám đông. Một minh chứng hùng hồn về tinh thần kỷ luật và tôn trọng những nơi trang nghiêm đã

được dân chúng học Doanh Tuấn Giáo thể hiện tại các buổi tế tự. Người bản xứ sau khi chiếu chỉ cấm đoán được sai hành. Họ đã tham dự tế tự tại các Đền thờ Vương Quốc, Đồng Tâm và Nữ Vương Thái Bình với một tinh thần thật cao, chứng tỏ họ là những thần dân Thiên Giáo có kỷ luật. Tóm lại, việc cấm đoán các buổi tế tự của triều đình, đối với họ, là một sự hành xử quyền hành quá cứng rắn, gò bó, hoàn toàn vô lý và bất công. Họ hy vọng triều đình sẽ xét lại và giải tỏa lệnh cấm để mang lại an hòa cho Vương quốc.

TRƯỜNG KỶ KHÁNG CHIẾN: NHỮNG HOẠT ĐỘNG TRONG GIAI ĐOẠN KHÓ KHĂN.

Kể từ khi các buổi tế tự bị đình chỉ, Bang Phòng Thủ Chân Lý Thái Bình và Bang Hành Sự của Doanh Tuấn Giáo đã quyết định kêu gọi dân chúng đến tham dự buổi tế tại Đền thờ Vương Quốc vào giờ Tý mỗi cuối tuần. Theo luật lệ của Thiên Giáo, Đền thờ Vương Quốc được xem là Đền thờ của vị Hoàng đế đang cai trị vương quốc đó. Do đó, vào những ngày đại lễ của Thiên Giáo, vị Hoàng đế có bốn phận phải về Đền thờ Vương quốc để chủ sự các cuộc tế. Việc chọn lựa Đền thờ Vương quốc nằm giữa đế đô Hồ Sinh để dự các buổi tế, người Hoài Quốc muốn nhắc nhở triều đình về tình trạng bơ vơ, lạc lõng của họ. Họ muốn Hoàng đế Thạch Đỗ Ma và những quan lại của triều đình luôn nhìn thấy sự thiếu thốn về mặt tinh thần của đám dân xa xứ và nhanh chóng giải quyết toàn bộ vấn đề của Doanh Tuấn Giáo.

Lúc đầu tiên khi người Hoài Quốc kéo đến Đền thờ Vương Quốc để tham dự các buổi tế, người dân bản xứ rất đối ngạc nhiên và lo sợ về những xáo trộn có thể xảy ra. Chính những quan Thất phẩm bản xứ lúc chủ tế cũng cảm thấy không an tâm khi nhìn thấy đoàn người lạ mặt hiện diện chật ních Đền thờ. Tuy nhiên sau vài tuần lễ, sự lo lắng bối rối lúc ban đầu không còn nữa. Thay vào đó, các quan Thất phẩm và dân chúng bản xứ đã dành nhiều thiện cảm cho người Hoài Quốc. Thiện cảm tốt đẹp này được thể hiện bằng cách người Hoài Quốc có thể hát những bài hát hoặc đọc các pho Thánh thư bằng ngôn ngữ của họ trong các nghi lễ của người bản xứ. Điều này đã yên ủi một phần nào cho dân chúng của Doanh Tuấn Giáo. Tuy nhiên những đặc ân nho nhỏ không thể nào thay thế được sự mất mát to lớn của việc thiếu vắng các nghi lễ bằng chính ngôn ngữ của họ.

Tối ngày mùng 3 tháng giêng năm 1987, hàng ngàn dân chúng kéo về Đền thờ Nữ Vương Thái Bình ở Trấn Ánh Dương để tham dự buổi cầu nguyện đặc biệt. Buổi cầu nguyện đặc biệt vào dịp đầu năm Tây lịch có mục đích cầu an bình cho vương quốc Hồ Sinh, Hoàng đế Thạch Đỗ Ma, các quan lại cao cấp của triều đình và nhất là cho Doanh Tuấn Giáo cũng như cho Hoài Quốc. Buổi cầu nguyện được tổ chức sau nghi thức tế tự của Đền thờ Nữ Vương Thái Bình. Sau phần nguyện kinh đặc biệt bằng 6 ngôn ngữ khác nhau của các sắc dân thiểu số tại Hồ Sinh, người Hoài Quốc đã tiến ra Nữ Vương Đài trước cổng Đền thờ để hát và cầu nguyện cho những mục đích của họ. Hàng ngàn ngọn nến đã được thắp sáng như những biểu tượng nhiệt thành sốt sắng của đoàn người đang tìm kiếm sự an bình chân thật. Mặc dầu đêm hôm ấy trời chuyển mưa to và gió lạnh thổi thật mạnh, đoàn người Hoài Quốc vẫn tiếp tục cất cao giọng hát lời kinh; ánh nến trên tay sáng rực như mang đến hy vọng cho một ngày mai tươi đẹp.

PHẦN NGOẠI SỬ: VÀI NÉT VỀ DOANH TUẤN GIÁO.

Doanh Tuấn Giáo được thiết lập trên một thửa đất vuông vắn, cân đối ở về phía Nam của đế đô Hồ Sinh. Diện tích hơn một mẫu tây, có bờ thành bao

bọc chung quanh và có kiến trúc của thế kỷ 20. Nằm ở một địa thế vô cùng thuận lợi, Doanh Tuấn Giáo đã đáp ứng thật nhiều cho những ước vọng của người Hoài Quốc về cả hai phương diện tinh thần và vật chất.

Nằm cách giao lộ nhộn nhịp Sinh Tử Lộ và Cách Phi Tần không xa, Doanh Tuấn Giáo chễm chệ uy nghi giữa khu vực đông đúc dân cư. Huyết lộ Bách Nhất chạy dọc từ Bắc xuống Nam, xuyên ngang lãnh thổ Hồ Sinh là lối đi quan trọng thường được những người phương xa sử dụng để đến Doanh Tuấn Giáo. Ngoài ra huyết lộ Nhị Bát Thập cũng nằm trên trục Bắc Nam giúp những người từ vương quốc Kim Sơn đến Doanh Tuấn Giáo thật mau chóng dễ dàng.

Trước mặt Doanh phủ là con lộ lớn Sinh Lê Tông, bên trái là một Trung học trảng của dân bản xứ. Hai mặt còn lại được bao bọc bởi những trang trại của dân chúng. Doanh Tuấn Giáo có một sân tiền đường thật rộng và một khoảng đất trống để cột chiến mã. Phía trong là một sân chơi cho trẻ em. Vào những ngày đại lễ, khi có những buổi tế tự hoặc những hoạt động lộ thiên, Doanh Tuấn Giáo thiết lập một lễ đài đồ sộ tại sân tiền đường để hàng ngàn dân chúng có dịp tham dự. Kiến trúc của Doanh phủ gồm hai tòa nhà lớn: Nguyễn đường và sảnh đường. Từ trên nhìn xuống, kiến trúc của Doanh Tuấn Giáo có hình chữ nhân (人) với Nguyễn đường là nét dọc chính, trong khi sảnh đường hoàn tất đường nét ngang. Đây là điểm quan trọng ảnh hưởng rất lớn đến nhân sự và hoạt động của Doanh Tuấn Giáo. Trước mặt Nguyễn đường là Nữ Vương đài với bức tượng Nữ Vương có đường nét của một phụ nữ Hoài Quốc. Trước hành lang chính dẫn vào Doanh phủ là một cây Thập tự cao vút, biểu tượng linh thiêng của Thiên Giáo. Ba trụ cờ cao để thượng những lá đại kỳ trong những ngày đại lễ nằm thẳng tắp song song với sảnh đường. Một số các trụ cờ thấp hơn nằm dọc bờ thành của Doanh phủ. Vào những buổi trưa hè nóng bức, Doanh phủ và sân chơi được che mát bởi những tàng cây cổ thụ và những cây nhỏ chung quanh bờ thành.

Doanh Tuấn Giáo như đã nói ở trên đã thỏa mãn những ước nguyện của người Hoài Quốc vì đạt được cả ba yếu tố: Thiên thời, Địa lợi, Nhân hòa.

Thiên thời: Việc tạo mãi Doanh Tuấn Giáo được phát động dưới thời cai trị của Tổng trấn Bình Viễn An. Trong thời kỳ đó, toàn thể người Hoài Quốc theo Thiên Giáo ở Hồ Sinh đã mơ ước có một Đền

thờ riêng biệt với những nét đặc thù của dân tộc họ. Việc thờ tự và phát triển tôn giáo chắc chắn phải là mệnh Trời. Vì thế, yếu tố Thiên thời thể hiện rõ rệt ngay từ lúc bắt đầu.

Địa lợi: Tọa lạc tại một vùng có khá đông dân cư, nhất là người Hoài Quốc, Doanh Tuấn Giáo có yếu tố Địa lợi dễ dàng. Bên cạnh các trục lộ giao thông thuận lợi và các khu sinh hoạt sầm uất, vấn đề di chuyển đến Doanh Tuấn Giáo không còn là mối ưu tư lớn lao cho dân chúng.

Nhân hòa: Đây là yếu tố quan trọng hơn hết. Việc tạo mãi và xây dựng Doanh Tuấn Giáo hoàn toàn do lòng tự nguyện và thiện chí của người Hoài Quốc. Tinh thần đoàn kết và ý chí quyết tâm kiến tạo một nơi linh thiêng để thờ tự và bảo tồn những phong tục tập quán tốt đẹp của người Hoài Quốc đã mang đầy đủ yếu tố Nhân Hòa, một yếu tố không thể thiếu cho bất cứ một công việc nào.

Chính những yếu tố trên đã làm cho thế đứng của Doanh Tuấn Giáo trở nên vững chắc. Doanh phủ và dân chúng, cả hai tạo thành một khối như keo sơn khó tách biệt. Linh hồn của Doanh Tuấn Giáo cũng là linh hồn của dân chúng. Nơi đây trở nên một nơi đặc biệt, linh thiêng có thể biểu hiệu bằng bốn chữ “Địa Linh Nhân Kiệt”. Như đã nói ở trên, theo các nhà địa lý, kiến trúc hình chữ Nhân (人) một phần lớn ảnh hưởng đến tương lai của Doanh Tuấn Giáo. Chỉ những người có lòng nhân hậu, tinh thần xả thân phục vụ, bác ái, vị tha mới có thể hoạt động tại Doanh Tuấn Giáo. Những kẻ có lòng phản trắc, dạ bất trung hay tinh thần bất mãn đều không tìm được đất đứng tại đó. Ngay cả những nhà lãnh đạo được sai đến đến cai trị nếu không thể hiện được lòng Nhân như dân chúng mong muốn cũng bị tẩy chay. Ngoài ra, Doanh Tuấn Giáo luôn luôn giữ được mục đích ngay từ lúc ban đầu, đó là hình ảnh một Đền thờ của một sắc dân lưu lạc. Bất cứ mọi ý định biến đổi vùng đất ấy cho một mục đích khác đều không thể thực hiện được vì đi ngược lại với ước nguyện của dân chúng; ước nguyện đó cũng là mục đích của chiến dịch “Góp Quỹ Dựng Đền”.

(Còn tiếp)

